

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 57.

Vydána dne 31. května 1940.

Cena: K 3.40.

Obsah: 171. Nařízení o scelování hospodářských pozemků a o jiných úpravách pozemkové držby.

171.

Vládní nařízení

ze dne 19. května 1939

o scelování hospodářských pozemků a o jiných úpravách pozemkové držby.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Část I.

Rozšíření platnosti některých právních předpisů moravských.

Čl. I.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení platí na celém území Protektorátu Čechy a Morava moravské zemské zákony o agrárních operacích ve znění, které jest uvedeno v přílohách A, B, C.

(2) V tomto územním rozsahu platí také prováděcí nařízení ze dne 30. listopadu 1911, č. 13 mor. z. z. z roku 1912, o agrárních operacích, jakož i nařízení ze dne 24. října 1896, č. 82 mor. z. z., o organizaci technické služby pro agrární operace, a to se změnami vyplývajícími z platného právního řádu.

Část II.

O povinném scelování.

Čl. II.

(1) Z úřední moci lze naříditi povinné scelování hospodářských pozemků, kdyby prováděním rozsáhlejších staveb komunikačních, vodních cest nebo letišť byla pozemková držba v obvodu těchto zařízení tak roztržena, že by tím bylo řádné hospodaření značně ohroženo.

(2) Povinnému scelování mohou býti podrobeny i hospodářské pozemky, které byly již dříve sceleny, kdyby toho nezbytně vyžadovaly nové poměry, způsobené stavbami uvedenými v odstavci 1.

(3) Pro povinné scelování platí předpisy uvedené v čl. I tohoto nařízení, pokud dále není jinak ustanoveno.

Čl. III.

(1) O tom, zda jsou splněny podmínky povinného scelování pozemků, rozhoduje ministerstvo zemědělství po vyšetření věci a po dobrém zdání odborné komise. Rozhodnutí, jímž ministerstvo zemědělství nařídí povinné scelování, bude oznámeno vyhláškou, která bude vyvěšena ve všech dotčených obcích po dobu 15 dnů. Vyhláška ta má stejný účinek jako vyhláška podle § 67 přílohy A.

(2) Ministerstvo zemědělství může působnost podle odstavce 1 přenést na zemské úřady.

(3) Členy odborné komise ustanovuje ministr zemědělství z odborných úředníků hospodářských a zemědělsko-technických, a jsou-li stavbami uvedenými v čl. II, odst. 1 dotčeny lesy, i z úředníků lesní služby dohlédací. Kromě toho vysílá do komise zástupce úřad, který provádí tyto stavby (čl. II, odst. 1) anebo opatřuje pozemky pro ně potřebné, dále finanční správa a zemědělská rada.

Čl. IV.

(1) Peněžitě náhrady za pozemky vyvlastněné nebo odstoupené pro stavby uvedené v čl. II, odst. 1, pokud by měly připadnouti vlastníku, uloží se na úrok u zemského peněžního ústavu a tvoří součást náhradného nároku vlastníka jako přímého účastníka scelování. To neplatí, když vlastník nežádá náhradné pozemky.

(2) Bylo-li v obvodu, ve kterém leží nemovitosti dotčené vyvlastněním, před pravoplatným stanovením náhrady za vyvlastnění nařízeno povinné scelování hospodářských pozemků (čl. II, odst. 1), náleží vlastníku náhrada jen ve výši obecné ceny vyvlastněných nemovitostí. Jinak zůstávají předpisy o vyvlastnění k účelům staveb uvedených v čl. II, odst. 1 nedotčeny.

Čl. V.

Přímým účastníkem scelování povinného může být i vlastník, který přijal peněžitou náhradu za pozemky vyvlastněné nebo odstoupené, když náhradu, kterou dříve obdržel, složí jako součást náhradního nároku u zemského peněžního ústavu.

Čl. VI.

Nakládání s peněžitou náhradou podle čl. IV, odst. 1 náleží zemské komisi pro agrární operace, úrokový její výnos až do odevzdání náhradních pozemků připadne však k dobru bývalých vlastníků.

Čl. VII.

Plošný příspěvek na získání pozemků potřebných pro odškodnění osob, jimž byly vyvlastněny pozemky na stavby uvedené v čl. II, odst. 1, anebo které pozemky pro ten účel odstoupily, musí poskytnouti všichni přímí účastníci scelování v poměru ploch a hodnot svých pozemků pojatých do scelování.

Čl. VIII.

Částky peněžitých náhrad za pozemky vyvlastněné nebo odstoupené, které uloží se podle čl. IV, odst. 1 u zemského peněžního ústavu, rozvrhnou se na všechny přímé účastníky scelování v poměru ploch, kterými přispěli na odškodnění podle čl. VII, a jejich hodnot.

Čl. IX.

Část ceny pozemků daných přímými účastníky do scelování, která může být podle § 27, odst. 2 ve spojení s § 29, odst. 2 přílohy A vyrovnána penězi, zvyšuje se pro případy staveb uvedených v čl. II, odst. 1 na desetinu této ceny.

Čl. X.

(1) Veškeré osobní náklady při povinném scelování hradí stát s výjimkou nákladů na zaměstnance placené dosud ze zemské zálohy pro agrární operace. Veškeré náklady věcné včetně úředních výloh cestovních a nákladů

na vybudování společných zařízení a osobní náklady na zaměstnance placené dosud ze zemské zálohy, pokud nebudou uhrazeny státním příspěvkem, hradí se při tomto scelování z prostředků povolených na příslušnou stavbu, pokud se týče hradí je ten, kdo opatřuje pozemky pro příslušnou stavbu.

(2) Ustanovení odst. 1, věty druhé o úhradě věcných a osobních nákladů neplatí, když povinné scelování bude nařízeno až po pravoplatném stanovení náhrady za vyvlastnění.

Část III.

Závěrečná ustanovení.

Čl. XI.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti zejména zákony ze dne 28. prosince 1887, č. 12, 13 a 14 slez. z. z. z roku 1888, ze dne 18. května 1896, č. 35 slez. z. z., a ze dne 7. listopadu 1912, č. 66 slez. z. z., nařízení ze dne 2. ledna 1893, č. 10 mor. z. z., jakož i prováděcí nařízení ze dne 28. února 1915, č. 23 slez. z. z., nařízení ze dne 2. ledna 1893, č. 13 slez. z. z., a nařízení ze dne 12. září 1897, č. 44 slez. z. z.

(2) Pro správní řízení ve věcech podle tohoto nařízení platí podpůrně předpisy vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

Čl. XII.

Podrobné předpisy k provedení tohoto nařízení mohou být vydány vládním nařízením. O provádění zeměměřičských prací při scelování hospodářských pozemků a jiných úpravách pozemkové držby vydá ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí jednací a technickou instrukci.

Čl. XIII.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři zemědělství, vnitra, spravedlnosti a financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Příloha A,

obsahující podle čl. I, odst. 1 vládního nařízení ze dne 19. května 1939, č. 171 Sb. z r. 1940, o scelování hospodářských pozemků a o jiných úpravách pozemkové držby, upravené znění zákona ze dne 13. února 1884, č. 30 mor. z. z., o scelování hospodářských pozemků, ve znění zákonů ze dne 22. července 1892, č. 65 mor. z. z., ze dne 18. května 1896, č. 57 mor. z. z., a ze dne 14. května 1910, č. 52 a 53 mor. z. z.

HLAVA I.

O scelování všeobecně.

§ 1.

(1) Aby se dosáhlo úspěšnějšího hospodaření, mohou býti hospodářské pozemky určitého území za úředního spolupůsobení podle tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných podrobeny scelování.

(2) Pozemky, které podle ustanovení tohoto zákona byly již sceleny, mohou býti pojaty do opětného scelování proti vůli držitelové jen tehdy, když je toho třeba pro účelnější provedení zákonem nařízeného zavodnění nebo odvodnění větších území.

§ 2.

(1) Za hospodářské pozemky podle § 1, odst. 1 bud'těž považovány:

a) role, louky, pastviny, polní sady a chmelnice, meze a trávníky bez rozdílu, jsou-li tyto pozemky osázeny stromy čili nic;

b) cesty, průhony (cesty pro průhon dobytka), příkopy a plochy neobdělávané.

(2) Pozemkům hospodářským bud'těž pro účely tohoto zákona postaveny na roveň:

a) mezi pozemky jmenovanými v odst. 1, písm. a) a b) po různu ležící neb do nich vbíhající lesní pozemky, chrastiny, palouky, nebo pozemky určené k zalesnění, pokud z ohledů veřejných jest přípustno, aby jich bylo užito trvale k jiným účelům než k účelům lesního hospodářství a pokud by scelování bylo podporováno aneb aspoň nebylo znesnadněno tím, že pozemky tyto byly pojaty do scelování;

b) ostatní lesy, t. j. pozemky, které podle ustanovení lesního zákona dlužno udržovati pro lesní hospodářství. Pozemky tyto mohou býti podrobeny scelování současně se scelováním hospodářských pozemků neb i bez ohledu na ně samy o sobě, docílí-li se tím v zájmu

zemědělství možnosti účelnějšího hospodaření. V takových případech budiž obdobně použito dalších ustanovení.

§ 3.

(1) Pozemky, které nenáleží k žádnému z druhů vyznačených v § 2 nebo které, patří-li k některému z nich, mají pro svou zvláštní polohu nebo povahu takovou hospodářskou cenu, že by příkázáním jiného pozemku nemohla býti přiměřeným způsobem nahrazena, mohou býti podrobeny scelování i mimo případ uvedený v § 1, odst. 2 jen za souhlasu vlastníků.

(2) K takovým pozemkům bud'těž počítány zvláště:

a) pozemky, které podle své polohy se považují za staveniště nebo za okolí věnované pomníkům nebo rodinným hrobům;

b) zahrady při domech a sady;

c) pozemky ohrazené zdíkem na maltu;

d) pozemky věnované hlavně vinařství nebo ovocnářství;

e) chmelnice, které trvají nejméně tři roky a tvoří souvislou plochu nejméně půl hektaru;

f) lesy, které nespádají pod ustanovení § 2, odst. 2, písm. a), ledaže by vlastníci žádali za jejich scelování;

g) jámy na křemen, šterk, hlínu, slín a písek, lomy kamenné, vápenné a břidlicové, ložiska rašeliny a sádry, pokud se v těchto jamách, lomech nebo ložiscích těží;

h) pozemky, na nichž jsou minerální zřídla, pokud jest těchto pozemků třeba k přiměřenému užívání zřidel, jakož i pozemky, na kterých stojí dočasně nebo stále voda, již se užívá k chovu ryb neb k účelům živnostenským, nebo pozemky, které mají zvláštní cenu pro domácí hospodářství;

ch) pozemky, které jsou určeny k tomu, aby sloužily jako haldy nebo skládky nebo jinak k technickému provozování hornictví nebo závodu živnostenského.

§ 4.

Pozemky, které svou polohou jsou vystaveny zvláštním škodám, nebo na nichž vážnou taková zvláštní břemena, která scelování podstatně znesnadňují, mohou z něho býti vyloučeny, i když patří do některého z druhů pozemků uvedených v § 2 anebo by mohly býti podrobeny scelování podle § 3 se souhlasem držitelovým. Za takové pozemky bud'těž považovány zejména ty, které proti ostatním pozemkům scelovacího obvodu vystaveny jsou značně většímu nebezpečí poškození zasypá-

ním, sesutím, stržením břehů nebo zátopami, anebo na nichž váznou zvláště vysoká neb těžko ocenitelná břemena reálná.

§ 5.

Území (obvod), na něž se scelování vztahuje (§ 1, odst. 1), tvoří buď

a) celé katastrální území nebo

b) jedna nebo více tratí patřících k jednomu neb k několika katastrálním územím, kteréžto trati jsou ohraničeny bezpečně znatelnými, přirozenými nebo umělými hranicemi, jako zejména silnicemi a železnicemi, nebo které tím, že z jednoho místa jsou obhospodařovány, vyznačují se jako samostatné hospodářské obvody, avšak v obou těchto případech za podmínky, že z takto omezeného scelování možno očekávatí vždy ještě značné výhody pro zemědělství a že nebude tím předbíháno budoucímu možnému rozsáhlejšímu a, jak možno předpokládati, výhodnějšímu scelování.

§ 6.

(1) Uvnitř scelovacího obvodu určeného podle § 5 buďtež scelovány všechny pozemky, které patří do některého z druhů pozemků uvedených v §§ 2 nebo 3, pokud s jejich scelováním držitelé v případech § 3 souhlasili.

(2) Ze scelování jsou vyloučeny pouze ty pozemky scelovacího obvodu, které nenáleží k žádnému z druhů v § 2 uvedených, pak pozemky, k jejichž scelování držitelé nedají souhlas potřebný podle § 3, a konečně ty, které jsou vyloučeny podle § 4.

§ 7.

Výjimečně mohou býti podrobeny scelování mimo hranice scelovacího obvodu vymezeného podle § 5:

a) sousední pozemky, jichž držitelé o přibrání do scelování žádají, je-li to ve prospěch scelování anebo aspoň neznamená-li to jeho ztížení;

b) sousední hospodářské pozemky (§ 2) bez ohledu na souhlas držitelů, jestliže tím lze dosáhnouti účelného ohraničení náhradných pozemků anebo účelného zřízení společných zařízení (§ 10).

§ 8.

(1) Vyskytují-li se mezi pozemky, které jsou předmětem scelování, takové, na nichž trvají nějaká společenská práva k držbě nebo užívání, nebo pozemky, kterých užívají společně anebo střídavě všichni neb jen určití

občané některé obce, jedné nebo několika částí obce, příslušníci sousedstva nebo podobných agrárních společenstev (skupiny selské, osoby obdařené nadací, singularisté a pod.) z důvodu jejich osobního nebo s držbou spojeného členství, aneb spoluoprávnění k užívání tak zv. střídavých nebo postupných pozemků, musí, pokud nelze postupovati podle § 9, býti zrušena u těchto pozemků společenská práva k držbě nebo užívání tím, že se tyto pozemky při scelování rozdělí, pokud se týče tím, že se vezme náležitý zřetel na práva jednotlivých podílníků při vyšetření a určení náhradných pozemků, připadajících na ně při scelování.

(2) Práva jednotlivých podílníků jest určití podle zákona v příloze B.

(3) Ustanovení zákona ze dne 17. července 1919, č. 421 Sb., kterým se mění obecní statek v kmenové jmění, jakož i jiné předpisy o hospodaření obcí zůstávají nedotčeny.

§ 9.

(1) Jsou-li mezi pozemky v § 8 uvedenými lesy, které podle § 3 byly pojaty do scelování za souhlasu držitelů, mohou býti podrobeny dělení jen tehdy, není-li to na újmu pečlivému spravování a účelnému obhospodařování jednotlivých dílů. Má-li potom pro jednotlivé díly společenství trvati dále, musí býti tyto poměry upraveny podle ustanovení zákona uvedeného v § 8, odst. 2.

(2) U pozemků jiného druhu lze další trvání společenství jako výjimku z pravidla § 8 zcela nebo částečně jen tehdy dovoliti, jestliže jsou pro to zvláštní hospodářské důvody, nebo jde-li o pozemky, jichž dělení, kdyby se neprovádělo řízení scelovací, může býti podle uvedeného zákona navrženo pouze okresním výborem, a jde-li o města se zvláštním statutem, zemským výborem. V obou případech provede se však úprava podle uvedeného zákona.

§ 10.

(1) Při scelování musí býti vybudována všechna společná zařízení, jež jsou nutná k tomu, aby náhradné pozemky byly přístupny pokud možno bez služebností a aby jich mohlo býti účelně hospodářsky používáno. Zvláště musí býti provedeno potřebné vybudování, přeložení nebo upravení cest, příkopů, potoků a mostů, čemuž mohou odporovati osoby přímo nezúčastněné (§ 27) jen tehdy, kdyby jim z toho nastala značná škoda.

(2) Blíže ustanovení o těchto zařízeních má hlava II, oddíl 3.

§ 11.

Společná pastva na pozemcích scelování podrobených, pokud se nezakládá na služebnostech, může být dále vykonávána na náhradních pozemcích po jejich převzetí jen se svolením držitelů, čímž není dotčena pastva na společenských pozemcích, dovolená a upravená v § 9, odst. 2.

§ 12.

Práva, která váznou pro třetí osoby na pozemku daném do scelování, přenesou se bezplatně na pozemek náhradný, jestliže s přenesením nemá být zapsána změna ani v osobě oprávněného, ani v rozsahu práva.

§ 13.

(1) Všechny podání, protokoly, přílohy, právní listiny, prohlášení, spisy, nálezy, smíry, ověřování a osvědčení v řízení scelovacím, pokud jich nebude použito jinak, jsou osvobozeny od kolkovného a bezprostředních poplatků.

(2) K řízení potřebné otisky katastrálních map budou vydávány za poloviční cenu.

HLAVA II.

1. O scelovacích úřadech.

§ 14.

(1) Ve věcech scelování jsou příslušni:

- a) přísední místní komisaři,
- b) zemská komise u zemského úřadu,
- c) ministerská komise při ministerstvu zemědělství.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o úřadech bez bližšího jejich označení, jest tím rozuměti úřady zde jmenované.

§ 15.

(1) Příslušnost těchto úřadů vztahuje se, jakmile byla vyhláška předepsaná v § 67, pokud se týče v § 94, uveřejněna v Úředním listě, na projednávání a rozhodování všech skutkových a právních poměrů, které při provádění scelování nemohou zůstat v dosavadním svém stavu, a vylučuje proto počínajíc dnem uveřejnění této vyhlášky příslušnost oněch úřadů, k jejichž působnosti by tyto věci příslušely, kdyby se scelování neprovádělo.

(2) Z toho jsou vyloučeny spory o vlastnictví nebo držbu pozemků pojatých do scelovacího řízení, které i po této vyhlášce patří

před soud; kromě toho též všechna potřebná rozhodnutí a opatření v záležitostech týkajících se železnic a veřejných cest nebo ve věcech, které jsou upraveny stavebním řádem, buďtež i po zmíněné vyhlášce požadována u těch úřadů, do jejichž působnosti náležejí.

§ 16.

Jestliže spory související se scelováním způsobem uvedeným v předchozím paragrafu (§ 15, odst. 1) byly zahájeny u soudu před vyhláškou tam uvedenou, nebude touto vyhláškou dotčena příslušnost takto založená.

§ 17.

(1) Jsou-li do scelování pojaty pozemky druhu označeného v § 8, jsou úřady jmenované v § 14 příslušny též ve věci dělení těchto pozemků, pokud se týče úpravy společenského užívání a správy nerozdělených pozemků tohoto druhu podle ustanovení zákona v příloze B.

(2) Tyto úřady jsou také příslušny s výjimkami, které vyplývají z § 15, odst. 2, ve všech otázkách souvisejících se zřízením společných zařízení, uvedených v § 10, a s úpravou jejich budoucího udržování.

(3) Konečně jsou příslušny ve věcech, které vyžadují pro účely scelovací rozhodnutí v oboru lesního práva.

(4) Při tom budiž šetřeno předpisů vodního práva, pokud se týče práva lesního, není-li jinak ustanoveno v tomto zákoně neb v zákoně uvedeném v odstavci 1.

§ 18.

(1) Příprava sporů stran přísluší v řízení scelovacím místnímu komisaři, rozhodování o nich jest vyhrazeno zemské komisi; odvolati lze se k ministerské komisi.

(2) Tyto komise rozhodují podle ustanovení příslušných zákonů posuzujícíce při tom po bedlivém uvážení veškerého obsahu jednání, má-li se skutkové tvrzení pokládati za pravdivé nebo nepravdivé, při čemž nejsou vázány zákonitými průvodními pravidly.

(3) Okolnosti rozhodné pro jejich přesvědčení buďtež uvedeny v důvodech nálezu.

§ 19.

(1) Místními komisaři mohou být jmenovány osoby, které mají zkoušku soudcovskou nebo ustanovovací zkoušku politickou, zkoušku advokátní nebo notářskou a jsou obeznámeny se zemědělskými poměry.

(2) Místními komisaři mohou kromě osob označených v odstavci 1 býti též ustanoveni ti, kdo jsou způsobilí k dosažení služebního místa v kategorii úředníků právní služby v některém oboru státní správy nebo ve správě fondových statků a jsou obeznámeni se zemědělskými poměry.

(3) Místní komisaři, kteří nevykonali služební přísahu již jako státní úředníci, musí býti pro svěřený úřad vzati do přísahy a mají, pokud se tohoto úřadu týká, práva a povinnosti přísežných úředníků.

(4) V nesnadnějších případech mohou býti pro právní a hospodářskou část scelovacího řízení ustanoveni zvláštní místní komisaři, z nichž jednoho jest pověřiti vrchním vedoucím.

§ 20.

(1) Zemská komise při zemském úřadě skládá se z presidenta zemského úřadu nebo jeho zástupce jako předsedy, referenta, tří členů ze stavu soudcovského a jednoho člena zemského výboru.

(2) V případech uvedených v § 23 budiž komise rozšířena o jednoho člena ze stavu soudců.

(3) Předseda účastní se hlasování a při rovnosti hlasů platí jako usnesení ten návrh, k němuž se připojil.

§ 21.

(1) Referenta zemské komise ustanovuje ministr zemědělství v dohodě s ministrem vnitra, členy ze stavu soudců ministr spravedlnosti; zemský výbor jmenuje sám svého zástupce.

(2) Stejným způsobem budiž postaráno o přiměřený počet náhradníků, kteří mají nastoupiti v případě zaneprázdnění stálého člena nebo když některý člen jest zúčastněn ve scelování jako strana nebo místní komisař.

§ 22.

Ministerskou komisi sestaví za šetření předpisů § 23 ministr zemědělství v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

§ 23.

Jak zemská tak i ministerská komise rozhodují ve sborovém sezení většinou hlasů; polovina členů komisí oprávněných k hlasování musí býti ze stavu soudců. Má-li však komise takto sestavená rozhodovati spory, pro něž by mimo scelování byly příslušny

soudy, budiž rozšířena o jednoho člena ze stavu soudců. V hospodářských otázkách budiž jako poradci slyšeni hospodáři nebo hospodářští technici.

§ 24.

(1) Za přestupky zatímních a jiných opatření ve věcech tohoto zákona vydaných mohou úřady stanoviti a ukládati peněžité pokuty až do 200 K. Do stejné výše mohou stanoviti a ukládati pořádkové pokuty.

(2) Výnos peněžitých a pořádkových pokut plyne do státní pokladny.

§ 25.

(1) Konečné nálezy úřadů uvedených v § 14, jakož i jimi schválené smíry mají právní účinnost soudních rozhodnutí a smírů, anebo pokud by šlo o záležitosti náležející do působnosti politických (státně policejních) úřadů, účinnost rozhodnutí těchto úřadů a smírů před nimi uzavřených, a jsou vykonatelný těmi úřady, které by byly příslušny, kdyby se neprovádělo scelování.

(2) Při zápisech, které podle těchto listin budou vykonány ve veřejných knihách, není třeba slyšeti třetí, věcně oprávněné osoby.

§ 26.

Bližší předpisy o činnosti těchto úřadů a o ustanovení hospodářských a technických poradců komisí budou vydány cestou nařízení.

2. O účastnících scelování.

§ 27.

(1) Každý pozemkový vlastník, jehož pozemky jsou pojaty do scelování, t. zv. přímý účastník, má podle smluvené nebo na základě posudku znaleců určené ceny těchto pozemků nárok na náhradu z pozemků zahrnutých do scelování.

(2) Při tom lze vyrovnati penězi nepatrné rozdíly mezi pozemky odevzdanými do scelování a náhradními pozemky, je-li to odůvodněno potřebou úspěšnějšího obhospodařování nebo lepšího zaokrouhlení.

§ 28.

(1) Nikomu nesmí býti bez jeho souhlasu přidělen takový náhradný pozemek, na kterém by nemohl hospodařiti bez přeložení své hospodářské usedlosti nebo bez podstatné změny celého dosavadního způsobu hospodaření na hlavním statku.

(2) Je-li však přeložení obytných nebo hospodářských budov obzvláště nutné k účelnému provedení scelování, budiž těm přímým účastníkům, kteří se dobrovolně rozhodli k takovému přeložení, přikázána náhrada v blízkosti vykázaných stavenišť. Úřad může při tom určit, že jim má býti poskytnuta výpomoc v penězích, povozech, ruční práci nebo stavivu. K této výpomoci přispějí, není-li jiné dohody, ostatní přímí účastníci podle poměru výhody, která vznikne tím, že jest možno přeložit jejich vlastní náhradné pozemky blíže k jejich hospodářským budovám. Poměr ten určí úřad.

§ 29.

(1) V ostatním, jde-li podle § 27, odst. 1 o ocenění pozemků daných do scelování a o určení a přikázání náhradných pozemků, budiž použito předpisů o scelovacím řízení (3. oddíl) a příslušných nařízení.

(2) Za nepatrný podle § 27, odst. 2 jest považovati takový rozdíl, který nepřevyšuje u určitého přímého účastníka dvacátý díl ceny pozemků daných do scelování, při čemž budiž vzat zřetel na úklytky a přebytky, které se vyskytnou vzhledem k hospodářským zařízením (§§ 84 a 85).

§ 30.

(1) Pokud jde o právní poměr k osobám třetím, nastupují náhradné pozemky přidělené přímému účastníkovi a peněžitá vyrovnání daná mu podle § 27 potud na místo jeho pozemků do scelování pojatých, pokud v tomto zákoně není jinak ustanoveno.

(2) Zvláště přechází též oprávnění na kontribučenský fond z pozemků do scelování pojatých na náhradné pozemky za ně přidělené v poměru jejich staré výměry.

(3) Peněžitá vyrovnání, jakož i náhrada na penězích vyšetřená za věci, které nebyvše pojaty do odhadu byly zůstaveny zvláštnímu ocenění, mohou již při řízení býti vydány přímým účastníkům, jimž jsou přikázány, jestliže tím nejsou ohrožena práva osob třetích.

(4) Jsou-li jednotlivé části pozemků daných do scelování různě zavazeny, nebo jsou-li jednotlivé části těchto pozemků sporné, vyšetří úřad dílčí náhrady odpovídající různě zavazným neb sporným pozemkovým částem a vyloučí je z náhradných pozemků potud, pokud musí tyto dílčí náhrady dáti v pozemkovém katastru označiti zvláštními parcelními čísly

a tudíž otevřít pro ně zvláštní knihovni vložky.

(5) Stejně vyšetří se dílčí náhrady za pozemky podrobené scelování, s jichž vlastnictvím je spojeno oprávnění k podílu na kontribučenském fondu.

§ 31.

(1) Náleží-li pozemek podrobený scelování několika spoluvlastníkům, mají pouze jeden hlas, při čemž za rozhodující budiž považováno to, na čem se usnese jejich většina počítaná podle velikosti podílů jednotlivých spoluvlastníků. Jestliže poměr jejich podílů jest nejistý nebo sporný, budiž, jestliže všichni spoluvlastníci jednomu nebo několika spoluvlastníkům nepřiznají více než stejný podíl, nebo nespokojí-li se jeden nebo několik z nich s menším podílem než stejným, předpokládáno, že jsou všichni stejně oprávněni. Při rovnosti hlasů spoluvlastníků platí za hlas všech ono mínění, které jest příznivější scelování.

(2) Je-li vlastnictví k pozemku rozděleno mezi vlastníka vrchního a vlastníka užitkového, má hlasovací právo pouze užitkový vlastník.

(3) Je-li vlastnictví k pozemku sporné, má hlasovací právo jeho držitel.

(4) Je-li i držba sporná, ustanoví si sporné strany společného zástupce k hlasování, a ne učiní-li tak, ustanoví jim takového zástupce k žádosti některého účastníka nebo k oznámení místního komisaře zemská komise.

§ 32.

(1) Třetí osoby, které jako věcně oprávnění nebo pachtýři jsou jen nepřímě dotčeni scelováním ve svých právech, t. zv. nepřímí účastníci, nemohou odporovati scelování, avšak mohou vznést námitky do určené výměry náhrady nebo do výše ocenění věcí uvedených v § 30, odst. 3 nebo jiných pozemkových úprav a nákladů, rovněž i do zrušení nebo převodu služebností, jestliže se tím cítí zkráceni ve svých právech.

(2) Místní komisař předvolá nepřímé účastníky k jednání, je-li toho třeba k objasnění poměrů nebo k pokusu o smír; nepřímí účastníci mohou se však dostaviti k jednání o scelování i bez úředního předvolání.

(3) Úřady necht' vždy, zejména při potvrzování scelovacího plánu, dbají o to, aby nebyla scelováním zkracována práva nepřímých účastníků.

§ 33.

(1) Pozemkové služebnosti (§ 474 o. obč. zák.) zanikají bez nároku na odškodnění bez rozdílu, zda panující neb služební pozemek nebo pouze jeden z nich byl podroben scelování, stanou-li se postradatelnými pro panující pozemek v důsledku scelování nebo v důsledku s ním spojených zařízení odvodňovacích nebo zavodňovacích nebo cest.

(2) Není-li tomu tak, zůstanou pozemkové služebnosti na služebném pozemku.

(3) Nepravidelné a zdánlivé služebnosti (§ 479 o. obč. zák.) mohou být přeneseny ze služebného pozemku na náhradný pozemek, je-li to účelné s ohledem na dané poměry.

§ 34.

(1) Výměnek buď vždy přenesen na náhradný pozemek, nebyla-li o něm mezi účastníky uzavřena jiná dohoda.

(2) Je-li s pozemkem podrobeným scelování spojeno oprávnění nebo závazek, jež byly již upraveny patentem z 5. července 1853, č. 130 ř. z., musí býti učiněn pokus vykoupiti je dohodou. Nedojde-li k dohodě, buďtež zjištěny změny tohoto reálného břemene, vyžadované novou úpravou pozemkové držby, především s ohledem na ustanovení upravovací listiny, kterých lze na tento případ užití, není-li však takových ustanovení, s ohledem na dané hospodářské poměry; těmito změnami nesmí však ani co do rozsahu reálného břemene, ani jinak způsobena býti újma hospodaření na zúčastněných pozemcích.

(3) Ostatně užití jest o reálných břemenech ustanovení § 33.

§ 35.

(1) Vážne-li na pozemku podrobeném scelování osobní služebnost užívání nebo požívání (§ 478 o. obč. zák.), buď o ní přiměřeně užito toho, co nařizují další paragrafy o pachtovním poměru, ledaže zvláštní povaha užívacího práva brání přenesení služebnosti, nebo že by takovým přenesením byl značně ztížen výkon tohoto práva, v kterýchžto případech zůstane právo užívací na služebném pozemku.

(2) Osobní služebnost bytu (§ 478 o. obč. zák.) zůstává na služebném domě, nedojde-li mezi stranami k jiné dohodě.

§ 36.

(1) Je-li pozemek podrobený scelování propachtován, nastupuje pachtýř, nebylo-li v pachtovní smlouvě něco ustanoveno pro při-

pad scelování, do užívání náhradných pozemků přikázaných propachtovateli a budiž roční pachtovné o pět procent tohoto vyrovnání buď sníženo nebo zvýšeno podle toho, zda propachtovatel k vyrovnání nepatrných rozdílů v ceně podle § 27 má vyrovnání v penězích obdržeti nebo dáti.

(2) Totéž platí také o částkách, které propachtovatel má obdržeti nebo dáti za předměty, k nimž při odhadu pozemků nebylo přihlédnuto a jež byly vyhrazeny samostatnému ocenění.

(3) Propachtovatel nahradí scelovací náklady, jakož i náklady na trvalá zařízení, která jsou nezbytná na náhradných pozemcích v důsledku scelování, a musí tedy zvláště buď zříditi potřebné cesty, příkopy, napajedla a ohrazení nebo, pokud ponechá jejich zařízení pachtýři, nahraditi mu vzešlý náklad.

§ 37.

(1) Nechce-li pachtýř pokračovati v pachtovním poměru za podmínek stanovených v předchozím paragrafu, může jej vypovědět i před uplynutím doby výslovně neb mlčky smluvené.

(2) V takovém případě však není nároku na náhradu proto, že byla pachtovní smlouva po užitím tohoto ustanovení před smluvenou dobou zrušena.

§ 38.

Ustanovení §§ 36 a 37 platí obdobně také o nájemním poměru a poměru určeném v § 1103 o. obč. zák.

§ 39.

(1) Výpověď uvedenou v § 37 musí dáti pachtýř do 90 dnů od toho dne, kdy mu bylo oznámeno místním komisařem, že zemská komise potvrdila scelovací plán (§ 100).

(2) Pacht přestává, není-li jinak dohodnuto, koncem běžného roku, v němž skončila tato devadesátidenní lhůta, nebo, kdyby zbývající pachtovní doba byla kratší tří měsíců, po třech měsících od uplynutí zmíněné výpovědní lhůty.

(3) Tato ustanovení platí také o výpovědi poměru určeného v § 1103 o. obč. zák.

(4) O nájmech platí stejná ustanovení se změnou, že výpovědní lhůta činí pouze 30 dní, že místo pachtovního roku platí zde doba, která jest podle § 1115 o. obč. zák. stanovena pro obnovení nájemní smlouvy mlčky, a že

zbývající nejmenší nájemní doba činí jeden měsíc.

§ 40.

(1) Číselně určené pohledávky, zajištěné knihovně na pozemku v § 8 zevrubněji určeném, zůstanou, rozdělí-li se tento pozemek ve spojení se scelováním a při tom se jeho část přikáže obci, části obce, sousedstvu nebo agrárnímu společenstvu, zajištěny výhradně na tomto dílu, jsou-li tyto pohledávky plně kryty dvěma třetinami ceny tohoto dílu zjištěné podle dvacetinásobného katastrálního výtěžku.

(2) Není-li tomu tak, musí býti nekrytý zbytek takové pohledávky, jestliže však nebyla žádná část pozemku podrobeného scelování přidělena obci, části obce, sousedstvu nebo agrárnímu společenstvu, musí býti celá pohledávka věřiteli ihned zaplacená všemi podílníky podle poměru jejich podílných práv tvořících základ pro rozdělení. Věřitel nemůže v takovém případě odmítnouti zaplacení, třeba nebyla jeho pohledávka ještě dospělá.

(3) Není-li pohledávka, zajištěná knihovně na pozemku v § 8 zevrubněji označeném, určena číselně, pokusí se úřad o to, aby se zúčastněné strany dohodly o číselné výši pohledávky, a podle toho, zda k dohodě došlo čili nic, použije buď ustanovení tohoto paragrafu, anebo přikáže pohledávku jako společnou závalu na všechny náhradné pozemky přidělené jednotlivým podílníkům.

(4) Pro knihovně zajištěné pohledávky ústavů, které podle svých stanov jsou oprávněny poskytovat zápůjčky jen na vyšší jistotu, platí předešlé ustanovení jen potud, pokud není jimi dotčena větší jistota předepsaná ústavům těm stanovami.

§ 41.

Právní stav, vzniklý za scelovacího řízení rozhodnutími nebo opatřeními úřadu nebo prohlášeními účastníků učiněnými před úřadem k provedení scelování, jest závazný i pro právní nástupce, nastanou-li změny v držbě, byť i nabyli držby soudní dražbou.

§ 42.

(1) Prohlášení a smíry učiněné před úřadem za scelovacího řízení nepotřebují ani souhlasu nepřímých účastníků, ani nejsou podrobeny schválení správními úřady nebo poručenskými (opatrovnickými) soudy.

(2) Avšak na místo schválení soudů po-

ručenských (opatrovnických) vyžaduje se schválení zemské komise.

§ 43.

Pokud jest omezeno pravidlo předchozího paragrafu ohledně pozemků uvedených v § 8, jest posouditi podle zákona v příloze B.

§ 44.

Prohlášení, která byla učiněna za scelovacího řízení před úřadem písemně nebo protokolárně, mohou býti odvolána jen, nelze-li se podle uvážení zemské komise obáhati podle stavu scelovacích prací, že by takovým odvoláním byly tyto práce značně rušeny.

§ 45.

(1) Scelovacím řízením se staví nebo mění zatímní výkon práva jen potud, pokud úřadem byl nařízen zatímní stav, aby se dosáhlo přiměřeného přechodu do nové úpravy držby.

(2) Jinak trvá za tohoto řízení zatímní výkon práva nezměněn dále a scelovací řízení není na újmu vedení exekuce.

3. Scelovací řízení.

A. Obecná ustanovení.

§ 46.

Obsílky k úředním jednáním potřebným v řízení s jednotlivými účastníky nebo jejich skupinami necht' obsahují:

a) aspoň všeobecné označení předmětu jednání;

b) označení místa a času jednání;

c) vhodné označení místa a doby, kde a kdy jsou vyloženy k nahlédnutí spisy, plány, návrhy atd., vztahující se k předmětu jednání;

d) uvedení případných peněžitých pokut, které stihnou ty, kteří ani se nezúčastní jednání osobně nebo svými zmocněnci, ani nepodají před jednáním anebo při něm písemné prohlášení.

§ 47.

(1) Ve všech případech, kdy jest nutné písemné předvolání nebo jiné sdělení, anebo kdy jest to účelné podle uvážení místního komisaře, vydá je tento a postará se o doručení pokud možno nejméně nákladně buď přímo posly nebo poštou nebo dožadáním jiných úřadů.

(2) Ke každému doručení nebo obsílce jest připojit, nepoužije-li se oběžníku, který adresáti podepíše, přijímací neb doručovací list, vyplněný kromě data a podpisu.

(3) Účastníci, kteří bydlí mimo soudní okres, v němž se provádí scelování, musí na vyzvání místního komisaře k přijímání záslulek ustanovit svého zmocněnce uvnitř okresu, jinak jim bude ustanoven místním komisařem.

§ 48.

(1) Předvolání mají se zúčastniti jednání osobně nebo svými zmocněnci, podati žádaná vysvětlení a předložiti potřebné listiny a pomůcky.

(2) Jednání jsou zpravidla ústní a mohou se jich zúčastniti právní a odborní poradci.

§ 49.

(1) Dostaví-li se strana po zahájení jednání, může v něm dále jednati.

(2) V případech, kdy se v jednání nepokračuje nepřetržitě po dni určeném k jednání, nýbrž k pokračování stanoví se nová lhůta, musí býti o jejím stanovení vyrozuměna i strana, která se dřívějšího jednání nezúčastnila, a musí býti k novému jednání předvolána. Dostaví-li se po této obsílce, budiž vyslechnuta také o jednáních provedených v její nepřítomnosti, avšak jest povinna uhraditi útraty, které by vznikly jejím nedostavením.

§ 50.

(1) V jednání buďtež zastoupeni:

a) nezletilí a opatrovanci svými řádnými zástupci, úpadci konkursními správci;

b) církevní majetek zákonnými svými správci;

c) svazky územní samosprávy, jakékoliv jiné osoby právnické a společnosti osobami, které jsou k jejich zastupování oprávněny podle ustanovení platných předpisů nebo stanov;

d) státní statky, fondy a nadace, které jsou ve státní správě, přednostou toho úřadu, který má vrchní dohled nad jejich správou.

(2) Také tyto k jednání oprávněné osoby mohou býti zastoupeny zmocněnci. Jsou-li ale tyto osoby ve scelování samy zúčastněny svým soukromým majetkem, jsou k zastupování oprávněni jejich zástupci anebo zmocněnci.

§ 51.

(1) Nemůže-li býti zjištěna osoba, již náleží právo dotčené scelováním, anebo není-li znám pobyt takového účastníka a nezanechal-li řád-

ného pověřence, zařídí místní komisař, aby mu soud ustanovil opatrovníka podle § 276 o. obč. zák.

(2) Ohledně zastupování pozemku, který je ve spoluvlastnictví nebo ve vlastnictví vrchním a užitkovém nebo ve sporu o vlastnictví nebo o držbu, platí ustanovení § 31.

§ 52.

(1) Účastníci, kteří mají společný zájem, mohou si zvoliti pro jednání o tomto zájmu společné zmocněnce. Místní komisař může však, kde to uzná za úměrné k zajištění práv nebo k urychlení jednání, vyzvati samotné zmocnitele k osobní účasti.

(2) Strany zúčastněné společným zájmem musí na vyzvání místního komisaře jmenovati k přijímání záslulek společného zmocněnce, jinak ho určí místní komisař sám.

§ 53.

(1) Jednání mohou se účastniti jen ti zmocněnci, kteří se vykáží písemnou plnou mocí zmocnitele. Pouze manžel považuje se i bez plné moci za zmocněnce své manželky, vyjímajíc případ, kdyby byl snad rozveden nebo nebyl sám svéprávný, nebo kdyby bylo toto mlčky dané zmocnění před místním komisařem výslovně odvoláno.

(2) Plné moci mohou býti dány také do protokolu před místním komisařem, u soudu nebo u starosty obce. Musí zníti buď na provedení scelování podle tohoto zákona vůbec, nebo na provedení určitého zvláštního scelování a musí dále udělovati oprávnění k vydávání právně závazných prohlášení, k uzavírání smírů, k volbě smírčích soudců a k bezplatnému zřeknutí se práv a nesmějí obsahovati žádná omezení nebo výhrady o schválení zmocnitelem, jinak by nebyl zmocněnec jako takový uznán a k jednání připuštěn.

§ 54.

(1) K ohledání na místě předvolá místní komisař znalce, a je-li toho třeba, i strany.

(2) Znalcům budiž k jejich informaci dovoleno nahlížeti do jednacích spisů a pomůcek; mohou také místnímu komisaři navrhopati, aby k úplnějšímu vysvětlení věci byly opatřeny chybějící ještě pomůcky nebo aby byli slyšeni svědci, pamětníci nebo strany samy.

(3) Strany předvolané k slyšení znalců jsou oprávněny, aby k důkladnému posouzení věci

učinily návrh na otázky, a jsou povinny dáti znalecům žádané vysvětlivky a pomůcky.

§ 55.

(1) O provedených jednáních, šetřeních a uzavřených smírech buďtež sepsány a stranám přečteny protokoly, které potom musí býti podepsány vedoucím jednání nebo šetření a stranami a též zvláštním zapisovatelem, bylo-li ho použito.

(2) Zdráhá-li se strana podepsati, jest tuto okolnost a důvody pro to uváděné poznamenati v protokole. Bylo-li při sepisování protokolu řádně postupováno, není odepření podpisu na újmu platnosti jednání.

(3) Jde-li však o uzavření smírů, které se týkají zvláštního zájmu osoby odpírající podpis, nelze je, byl-li podpis odepřen, považovati za uzavřené.

(4) Stejnou platnost se stejnou výjimkou při smírech má protokol také vůči těm, kdo se vzdálili před jeho skončením.

§ 56.

Vyskytnou-li se takové spory, které přísluší podle § 15, odst. 2 před soud, ale nebyly dosud zahájeny, pokusí se místní komisař o smír.

§ 57.

(1) Místní komisař rozhoduje v první stolici o všech otázkách a záležitostech, které mají býti upraveny ve scelovacím řízení, pro něž jsou příslušny scelovací úřady a které nejsou podle § 18 jako spory stran nebo zvláštním zákonným ustanovením výslovně vyhrazeny k rozhodnutí vyšším scelovacím úřadům.

(2) Byla-li věc úplně objasněna provedeným jednáním, mohou rozhodnutí místního komisaře býti vyhlášena přítomným účastníkům také ihned při jednání ústně do protokolu. Avšak na jejich žádost a útraty budiž jim ve lhůtě tří dnů po vyhlášení doručen opis rozhodnutí i s důvody.

§ 58.

(1) Proti rozhodnutí místního komisaře může býti podáno odvolání k zemské komisi, která rozhoduje s konečnou platností.

(2) Proti rozhodnutím, která byla vydána zemskou komisí jako první stolicí, jest odvolání k ministerské komisi (§ 18).

(3) Odvolání musí býti ve lhůtě uvedeně výslovně v rozhodnutí první stolice podána

u místního komisaře písemně nebo do protokolu.

(4) V případech, kde tento zákon výslovně jinak neustanovuje, jest odvolací lhůta patnáctidenní.

(5) Odvolání proti rozhodnutím, která vydala ve sporech stran zemská komise jako první stolice, buďtež podána dvojmo. Jeden stejnopis dodá se odpůrci, který může do 14 dnů podati vyjádření na svou obranu.

§ 59.

Odvolání proti takovým opatřením nebo rozhodnutím místního komisaře nebo zemské komise, jichž okamžité provedení jest potřebné k řádnému postupu scelování a podle okolností v jednotlivém případě může býti vykonáno beže škody pro účastníka, nemají odkladného účinku s výhradou, že z vyššího rozhodnutí vznikne potřeba dodatečné opravy stavu nastalého napadaným opatřením nebo rozhodnutím.

§ 60.

Úřady jsou vždy oprávněny, kdyby správnost nebo úplnost posudku znaleců nebyla nepochybná, naříditi doplnění nebo opravení novým posudkem jiných znaleců nebo jinými šetřeními.

§ 61.

(1) Žádosti za navrácení v předešlý stav nebo za omluvu nedostavení se jest zpravidla spojití s odvoláním.

(2) Tyto jsou však přípustny jen potud, pokud se dopouštějí proti soudním rozhodnutím.

(3) O přípustnosti rozhoduje v prvé stolici zemská komise.

§ 62.

Shledá-li zemská nebo ministerská komise při odvolání nebo při doзору vykonávaném z moci úřední, že při projednávání některé záležitosti se přihodily podstatné nedostatky, že byly opominuty zřejmě závažné skutečnosti, nebo že byl zákon tak porušen, že by to mělo vliv na výsledek celého scelování nebo že by tím někteří účastníci byli zkráceni ve svých právech, nařídí nové jednání nebo šetření a může je svěřiti v případě potřeby jinému než dosud ustanovenému místnímu komisaři.

B. Příprava a vypracování scelovacího plánu.

§ 63.

(1) Přípravné práce pro scelování, jakož i scelovací plán mohou se provést buď za ří-

zení místního komisaře (§§ 64 až 91) nebo bez něho jedním nebo několika vlastníky pozemků, jež se mají scelovati (§§ 92 až 94).

(2) Scelovací plán musí obsahovati ocenění pozemků a práv, ke kterým třeba přihlížeti při zjišťování náhrad nebo vyrovnání, označení pozemků pojatých do scelování a náhradních pozemků a vyznačení oněch společných zařízení, která byla uznána za nutná k hospodářské použitelnosti náhradních pozemků.

§ 64.

(1) Zemská komise ustanoví místního komisaře, aby vykonal potřebné předběžné práce a vypracoval scelovací plán:

a) žádá-li nejméně třetina vlastníků hospodářských pozemků, které náležejí ke scelovacímu obvodu (§§ 1 a 5), o místního komisaře pro jejich scelování, a činí-li katastrální výtěžek oně části pozemků patřících ke scelovacímu obvodu, která jest ve vlastnictví majitelů pozemků podávajících žádost, více než polovici katastrálního výtěžku pozemků celého obvodu scelovacího;

b) žádá-li nejméně polovice vlastníků hospodářských pozemků, které náležejí ke scelovacímu obvodu (§§ 1 a 5), o místního komisaře pro jejich scelování aneb

c) nařídí-li se zákonem scelování pozemků, aby bylo vhodněji provedeno zavodnění nebo odvodnění větších území.

(2) Žádost o scelování lesů [§ 2, odst. 2, písm. b)] budiž podána vždy odděleně od žádosti za scelování hospodářských pozemků a návrh ten musí vycházeti nejméně od polovice vlastníků.

§ 65.

Bližší ustanovení o způsobu a doložení žádosti uvedené v předchozím paragrafu, o tom, jak lze použiti již v tomto stupni řízení ustanovení § 4, jakož i o případném zavedení úředního šetření o této žádosti budou vydána cestou nařizovací.

§ 66.

Ukáže-li se, že návrh byl podán menším počtem vlastníků hospodářských pozemků náležejících ke scelovacímu obvodu, než jest vyznačeno v § 64, odst. 1, písm. a) a b) a odst. 2, pokud se týče, že katastrální výtěžek pozemků navrhovatelů nedosahuje výměry uvedené v § 64, odst. 1, písm. a), zůstanou tím navrhovatelé vázáni ještě jeden rok od podání žádosti pro případ, že dodatečným přístupem jiných se docílí v této lhůtě potřebný počet, pokud se týče potřebná výměra katastrálního výtěžku.

§ 67.

Den počátku úřední působnosti místního komisaře buď veřejně vyhlášen v Úředním listě a také v obcích onoho obvodu, na který se má jeho působnost vztahovati, s připomenutím, že tímto dnem nabudou působnosti ustanovení tohoto zákona o příslušnosti úřadů, o přímých a nepřímých účastnících, jakož i o prohlášeních jimi učiněných a o smírech jimi uzavřených a konečně o povinnosti právních nástupců uznati právní stav k tomu zřízený, aby scelování bylo provedeno.

§ 68.

(1) Při scelování spolupůsobí s místním komisařem podle ustanovení tohoto zákona a příslušných nařízení:

- a) výbor účastníků;
- b) technici potřební pro práce zeměměřičské;
- c) jiné potřebné pomocné síly technické a znalci.

(2) Pokud spolupůsobí též zástupce okresního, pokud se týče zemského výboru, stanoví zákon v příloze B.

§ 69.

(1) Výbor účastníků (scelovací výbor) sestává podle určení místního komisaře ze 4 až 12 členů, z nichž polovinu volí ze svého středu přímí účastníci poměrnou většinou hlasů; druhou polovinu jmenuje místní komisař z řad přímých účastníků tak, aby ve výboru byl zastoupen malý, střední i velký pozemkový majetek.

(2) Proti určení počtu členů výboru místním komisařem, proti jeho výroku o správnosti voleb a proti jmenování členů výboru není opravného prostředku.

§ 70.

(1) Mimo místním komisařem určený počet členů výboru jsou dále jeho členy obecní starostové obcí, v jichž obvodu jsou pozemky pojaté do scelování.

(2) Místní komisař pozve tyto osoby, aby vstoupily do výboru.

§ 71.

(1) Výbor účastníků působí jako poradce místního komisaře ve všech otázkách, které se týkají všeobecně scelování a s ním spojených společných hospodářských zařízení. Avšak jde-li o vyšetření a určení práv jednotlivých účastníků nebo jejich náhrady, jakož

i o bezprostřední soukromé zájmy vůbec, nemůže o nich výbor jednat.

(2) Výbor, kterému předsedá místní komisař, jest jím svoláván podle potřeby. K jednáním výboru budiž přibrán pokaždé zeměměřič; ostatní technické pomocné síly spolupůsobící při scelování jest jen tehdy přibrati, když jde o záležitosti jejich oboru.

(3) Členové scelovacího výboru povolani podle §§ 69 a 70 vykonávají svůj úřad jako čestný, bez nároku na odměnu.

§ 72.

(1) Techniky potřebné pro práce zeměměřické opatřuje zemský výbor na útraty země a přiděluje je místnímu komisaři.

(2) Podmínky, které musí splniti ti, kdož chtějí býti ustanoveni jako technici pro práce zeměměřické, stanoveny budou cestou nařizovací.

(3) Techniky vezme předseda zemské komise do přísahy, že v záležitostech scelování plniti budou svědomitě své povinnosti.

(4) Zemský výbor může žádati, aby mu byly nahrazeny náklady spojené s opatřením těchto techniků; náhradu stanoví buď zemská komise po slyšení zemského výboru pro každý jednotlivý případ, nebo ji lze vyměřiti podle všeobecného sazebníku vypracovaného zemským výborem a schváleného zemskou nebo v případě odvolání ministerskou komisí.

§ 73.

Odborníky potřebné k ostatním technickým pracím, zvláště kulturní a lesní techniky a lučářské odborníky, jakož i znalce určené pro odhady a ukazatele hranic potřebné pro práce zeměměřické, jmenuje místní komisař, a to, mimo případy naléhavosti, po slyšení výboru účastníků z řad osob svého oboru znalých, pokud se týče obeznámených s hranicemi; aby bylo zajištěno svědomité vykonávání svěřených jim úkolů, vezme je místní komisař do přísahy.

§ 74.

(1) Je-li zapotřebí pro některý scelovací obvod více osob téhož oboru, zařídí místní komisař rozdělení jejich prací tak, aby každý mohl býti osobně zodpovědným za správné vykonávání svěřených prací.

(2) Zejména mohou býti odděleny předběžné práce potřebné k zjištění stavu držby od prací spojených s novým rozdělením pozemků, kteréžto práce jest přiděliti především takovým

technikům, kteří se mohou v tom směru vykáhati zdařilými výsledky.

§ 75.

Odborníci místnímu komisaři přidělení nebo jím ustanovení (§§ 72 a 73) jsou mu podřízeni, pokud jde o opatření, kterými se má zajistiti zákonný a řádný postup scelování. V těchto mezích jsou ve své odborné působnosti na místním komisaři nezávislí, avšak vždy jsou vázáni předpisy, které zemská komise vydá jako všeobecně závazné směrnice pro scelování nebo jako pokyny pro zvláštní případ.

§ 76.

(1) Pro zeměměřické práce scelovací budiž, pokud možno, náležitě využito pozemkového katastru. Podrobnosti určí místní komisař v dohodě se zeměměřičem přihlížeje k vyjádření katastrálního měřického úřadu. Nemohou-li se o tom shodnouti, rozhodne s konečnou platností zemská komise po slyšení zemského finančního ředitelství.

(2) Použije-li se zcela nebo částečně při scelování katastrálních map, buďtež tyto pečlivě přezkoušeny a jest do nich zanesti podle skutečného stavu všecko, co jest potřebné pro scelovací práce, pokud se týče opraviti nalezené chyby.

§ 77.

Na začátku předběžných prací vykoná se k nařízení místního komisaře obchůzka hranic scelovacího obvodu s přibráním ukazatelů hranic a podle potřeby se hranice přesně vyznačí. K této obchůzce pozvou se držitelé sousedních pozemků. Stotožňuje-li se hranice scelovacího obvodu třeba jen z části s hranicemi katastrálního území, postupuje místní komisař podle ustanovení § 11 zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 177 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon).

§ 78.

(1) Odhad pozemků pojatých do scelování provede se podle § 27 buď dohodou nebo na základě posudku znalců. V prvním případě vyžaduje dohoda schválení místního komisaře, v případě druhém provede místní komisař sám na uvedeném podkladě odhad pozemků; v obou případech musí místní komisař podle všeobecného předpisu § 32, odst. 3 dbáti o to, aby nebyla zkrácena práva nepřímých účastníků.

(2) Znalci podávající svůj posudek pozemky odhadují, t. j. oceňují je v odhadních třídách, a to:

a) sestavením odhadního popisu, t. j. po-

pisu stupňů výnosnosti pozemků vyskytující se ve scelovací obvodu;

b) tříděním, t. j. určením a místním ohraňováním těch částí scelovacího obvodu, které třeba zařadit do téže třídy, pokud se týče do jednotlivých tříd odhadního popisu;

c) oceněním, t. j. vyšetřením čistého výtežku každé jednotlivé třídy odhadního popisu.

§ 79.

Při odhadování budiž vzat zřetel k tomu, aby každý pozemek, pokud se týče každá část pozemku, byly oceněny takovou výnosovou hodnotou, jakou mohou mít podle své přirozené nebo trvalými zařízeními dosažené jakosti půdy, podle své polohy a stavu v době odhadu pro každého držitele v určitém místě při náležitém, místním poměrům odpovídajícím hospodářském užívání. Avšak pozemky dosud neobdělávané a lesní pozemky určené k vymýcení, které lze přeměnit v půdu obdělávatelnou, buďtež odhadnuty do příslušných tříd jako půda obdělávatelná se započtením výloh spojených s přeměnou do budoucí jejich ceny.

§ 80.

(1) Při odhadování pozemků nepřihlíží se k těmto poměrům a skutečnostem:

a) k pomíjejímu, neobyčejně vysokému nebo zanedbáním pokleslému stavu obdělávání a hnojení;

b) k poslednímu hnojení dosud nevyužitkovánému a k obdělávacím výlohám učiněným na občasné užítky;

c) ke stromům a keřům nacházejícím se na pozemcích, které jsou určeny k zvláštnímu užítku, na př. ovocné stromy, morušové stromy a pod.;

d) k lesním porostům určeným hlavně k těžbě dřeva bez rozdílu, zda jsou mýtně zralé čili nic;

e) k zvláštním hospodářským zařízením nacházejícím se na pozemku, která lze od pozemku oddělit bez podstatného snížení jeho hodnoty, na př. ploty.

(2) Vyrovnání těchto poměrů a skutečností upravuje § 91.

§ 81.

(1) Ocenění pozemků, pro které se rozhodl místní komisař na základě posudku znalce zjednaného odhadem, a odhadní plán vyplývající z toho pro scelovací obvod, jakož i rejstřík držebností, který nechť obsahuje každý jednotlivý pozemek s udáním vlastníka, pojmeno-

váním trati, udáním celkové plochy a dílčích ploch, jež z ní náležejí do jednotlivého druhu půdy a odhadní třídy, buďtež vyloženy po dobu 14 dnů na vhodném místě scelovacího obvodu k nahlédnutí účastníkům scelování; místo a doba vyložení buďtež oznámeny nejméně tři dny před tím v obcích scelovacího obvodu.

(2) Zároveň budiž doručen každému přímému účastníkovi výtah z rejstříku držebností, který se ho týká, s poukazem na ustanovení § 82.

§ 82.

(1) Proti údajům, které jsou uvedeny v odhadním plánu a v rejstříku držebností o plošné výměře neb ocenění některého pozemku nebo části jeho, jakož i proti jiným údajům rejstříku držebností mohou účastníci scelování podati u místního komisaře námitky jak ohledně vlastních, tak i cizích pozemků nebo jejich částí.

(2) Byly-li námitky podány ústně, budiž o tom sepsán protokol. Lhůta k podání končí 8 dní po uplynutí lhůty pro vyložení odhadního plánu a rejstříku držebností, pro účastníky však, jimž mají býti doručeny výtahy z rejstříku držebností, nekončí nikdy před 15 dny od tohoto doručení.

(3) Místní komisař rozhoduje o odůvodněnosti těchto námitek vyslechnuv v případě potřeby znalce.

(4) Rozhodnutí místního komisaře budiž sděleno dotčeným účastníkům písemně neb ústně do protokolu.

(5) Z rozhodnutí místního komisaře mohou účastníci podati odvolání k zemské komisi, která o něm rozhodne s konečnou platností.

(6) Odvolací lhůta činí 15 dnů a počíná dnem, který následuje přímo po dni, kterého bylo sděleno rozhodnutí místního komisaře.

(7) Případné změny odhadního plánu nebo rejstříku držebností nařízené pravoplatným rozhodnutím buďtež pokud možno nejdříve provedeny v příslušných elaborátech, jakož i ve výtazích z rejstříku držebností doručených účastníkům.

(8) Námitky proti ocenění pozemků mohou býti v době vyložení plánu účastníky podány jen podle ustanovení § 97, odst. 3.

§ 83.

(1) Po konečném vypracování rejstříku držebností vyšetří místní komisař odpovídající náhradné pozemky, příslušná společná za-

řízení (§ 10) a peněžitá vyrovnání a dá vypracovati potřebné k tomu výpočty a plány.

(2) Je-li se scelováním spojeno dělení některého z pozemků uvedených v § 8, buďtež nahrazena též práva přímých účastníků, vyšetřená podle zákona v příloze B, a budiž na ně vzat za tím účelem přiměřený ohled při zmíněných výpočtech a plánech.

(3) Náhradné pozemky, které podle §§ 33 až 35 zůstanou zatíženy služebnostmi a reálnými břemeny a mají býti přiděleny novému držiteli, dále takové, na kterých má zůstatí podle § 40 zajištěna pohledávka, buďtež stejně jako náhradné pozemky uvedené v § 89 pojaty do výpočtů, které se mají vypracovati se zřetelem na menší cenu vyplývající z tohoto zatížení.

§ 84.

(1) Vykazuje-li plocha potřebná pro cesty, příkopy a jiná společná zařízení podle § 10 při srovnání s plochou cest, příkopů nebo jiných zařízení zrušených scelováním přebytek, budiž přebytek ten, nedojde-li k jiné dohodě, rozdělen mezi přímé účastníky scelování podle středního poměru plochy a ceny toho pozemkového majetku, jímž jsou na scelování zúčastněni, pokud se týče budiž při určování jejich náhrad vzat na něj přiměřený ohled. Případnou větší potřebu uhradí přímí účastníci podle téhož poměru a jejich náhrady budou přiměřeně zkráceny.

(2) Uzná-li se nutnost společných zařízení teprve dodatečně v takovém stupni řízení, v němž by tento výpočet přebývajících nebo ještě potřebné plochy mohl býti proveden jen zdlouhavou nebo nákladnou změnou předběžných prací vykonaných pro scelování, musí dotčení přímí účastníci odstoupiti potřebný pozemek za plnou peněžitou náhradu určenou úřadem, nedojde-li k dohodě.

§ 85.

O zařízeních, která jsou určena ke zvýšení hospodářské použitelnosti jen určitých jednotlivých náhradných pozemků, budiž užito předpisů § 84, odst. 1 s tím omezením, že opatření plochy stane se na účet jen těchto náhrad, pokud snad nebyl již při jejich ocenění vzat zřetel na zřízení těchto zařízení na účet všech přímých účastníků scelování.

§ 86.

Přímí účastníci scelování, jichž pozemkovému majetku zřízením hospodářských zařízení spojených se scelováním nedostane se žádné neb jen nepatrné výhody, která není

úměrná měřítku uvedenému v § 84, odst. 1, buďtež zcela nebo zčásti, která odpovídá skutečným poměrům, osvobození od účasti na opatření plochy potřebné pro zařízení.

§ 87.

Náklady na zřízení hospodářských zařízení včetně peněžitých náhrad, které nutno dáti podle § 84, odst. 2 za opatření potřebných pozemků nebo z jiných důvodů, buďtež, nebyla-li učiněna jiná dohoda, nebo není-li zvláštního pravoplatného závazku, nahrazeny přímými účastníky scelování v témž poměru, ve kterém podle §§ 84 až 86 mají účast na přebytku plochy, pokud se týče mají krýti větší její potřebu.

§ 88.

Podle týchž zásad, které platí pro zřízení společných zařízení, budiž upraven i závazek k budoucímu řádnému udržování těchto zařízení, při čemž, jde-li o udržování vodních staveb, mohou býti účastníci podle § 46 zákona ze dne 28. srpna 1870, č. 71 čes. z. z., a § 45 zákonů ze dne 28. srpna 1870, č. 65 mor. z. z., a č. 51 slez. z. z., o užívání, vedení a odvádění vod, spojeni úředním rozhodnutím ve vodní družstvo.

§ 89.

Nemůže-li býti vyhověno potřebám účelné použitelnosti náhradného pozemku bez vložení služebnosti k tíži jiného pozemku pojatého do scelování, budiž tento služebnostní poměr zjištěn a budiž k němu vzat přiměřený zřetel při ocenění služebného pozemku, nebo, není-li možno opravit již provedené ocenění bez zdlouhavé nebo nákladné změny všech předběžných prací, budiž přiměřeně odškodnění v penězích, nedošlo-li k dohodě, určeno úřadem.

§ 90.

(1) Při vyšetřování jednotlivých pozemkových náhrad budiž přihlíženo potud k přáním přímých účastníků, pokud jest to možno bez porušení zákonných předpisů nebo bez zkrácení takových závažných veřejných zájmů, kterým může se scelováním vyhověti.

(2) Vždy však budiž včas slyšen výbor účastníků o všeobecných zásadách, které mají býti zachovávány při vyšetření náhradných pozemků a projektování společných zařízení.

(3) Je-li se scelováním spojeno dělení některých společenských pozemků uvedených v § 8 a je-li na něm přímo zúčastněna některá obec nebo část obce, budiž vzat v zákoně v příloze B předepsaný zřetel na její potřebu pozemků pro účely veřejné.

§ 91.

(1) Poměry, k nimž se podle § 80 nepřihlíželo při odhadu jednotlivých pozemků, buďtež vyrovnány v penězích, pokud nebylo jinak dohodnuto mezi držitelem těchto pozemků a tím, komu mají býti přikázány jako náhrady.

(2) Stromy a keře uvedené v § 80, odst. 1, písm. c) musí býti převzaty na žádost dosavadního držitele proti zaplacení odhadní ceny tím, komu má býti přikázán příslušný pozemek.

(3) Totéž platí i o lesních porostech uvedených v § 80, odst. 1, písm. d), nejsou-li ještě mýtně zralé; naproti tomu lesní porosty, které jsou již mýtně zralé, mohou býti podle volby dosavadního držitele buď za šetření předpisů zákona ze dne 29. února 1928, č. 37 Sb., o zatímní ochraně lesů, a prováděcího nařízení ze dne 26. června 1930, č. 97 Sb., jím samým v přiměřené lhůtě vykáceny nebo převzaty proti zaplacení odhadní ceny tím, kdo dostane příslušný náhradní pozemek. Vyhradí-li si dosavadní držitel vykácení, přísluší tomu, jemuž byl náhradní pozemek přidělen, přiměřené odškodnění za obecný výnos z dotčené plochy, o který zatím přichází.

(4) Zařízení uvedená v § 80, odst. 1, písm. e) mohou býti podle volby toho, jemuž pozemek bude přikázán, buď proti zaplacení odhadní ceny na pozemku ponechána, nebo odstraněna v přiměřené lhůtě dřívejším držitelem.

§ 92.

(1) Chtějí-li jeden nebo několik vlastníků pozemků, které se mají scelovati, podniknouti sami přípravné práce pro scelování, jakož i vypracování scelovacího plánu bez řízení místního komisaře, mohou ještě před zahájením přípravných prací vyžádati si rozhodnutí zemské komise o tom, zda vyhovuje místní obvod zamýšleného scelování ustanovením §§ 1 a 5.

(2) Dá-li se podle povahy okolností důvodně očekávat, že dojde k takovému scelování, může uvedený úřad jeho podnikatelům na jejich žádost a také na dobu přiměřenou těmto okolnostem udělit zmocnění k potřebným šetřením a zaměřováním v celém scelovacím obvodu, avšak s povinností, že nahradí škodu při tom způsobenou.

(3) O této povinnosti rozhodne v případě sporu soud.

§ 93.

Scelovací plán vypracovaný jedním nebo

více vlastníky pozemků, které se mají scelovati, buď v obcích náležejících k scelovacímu obvodu po 14 dnů veřejně vyložen, aby do něho mohli nahlédnouti všichni přími účastníci, které jest o tom jednotlivě zpravit, a když většina jich dala k tomu podpisem své zatímní svolení, buď předložen zemské komisi s vyličením oněch poměrů, na nichž jsou účastny i jiné osoby následkem nastávajících změn co do služebnosti nebo reálného břemene nebo následkem zamýšleného hospodářského zařízení; rovněž buď uvedeno, zda poměry ty byly upraveny po dobrém, či vyhrazeny úřednímu rozhodnutí.

§ 94.

(1) Neodpovídá-li předložený scelovací plán ustanovením § 63, nebo není-li pro jiné závažné nedostatky, k nimž náleží zejména také nedostatečné odstranění spleť polohy pozemků, způsobilý sloužit za základ pro další jednání, dá zemská komise účastníkům na vůli, aby předložili zlepšený plán šetřící opět předpisů § 93.

(2) Ve všech ostatních případech ustanoví zemská komise pro takové scelování místního komisaře, veřejně vyhlásí způsobem předepsaným v § 67 den počátku jeho úřední působnosti a rozhodne na podkladě jeho šetření, jež budiž vykonáno na místě, z čehož nelze se odvolati k ministerské komisi, zda se přikročí ihned k vyložení scelovacího plánu podle dalších předpisů nebo zda se jednání ještě dříve doplní vzhledem na vyhrazená rozhodnutí, uvedená na konci § 93, a v případě potřeby i v jiných směrech.

§ 95.

Blíže předpisy k předchozím ustanovením o přípravě a vypracování scelovacího plánu, na př. o měřítku map a plánů, o zařízení prací zeměměřičských, o přípustných odchylkách v zaměřování a výpočtech, o postupu, který nutno dodržovati při odhadu a výpočtech, o vyloučení jednotlivých pozemků za tím účelem, aby mohly býti svého času prodány ke krytí neb k snížení výloh scelování, o tom, k čemu jest přihlížeti při projektování společných zařízení, o potřebných tiskopisech atd. buďtež vydány cestou nařizovací.

C. O vyložení, vytýčení a potvrzení scelovacího plánu.

§ 96.

(1) Scelovací plán budiž v obcích patřících ke scelovacímu obvodu veřejně vyložen po 14

dnů k nahlédnutí všem účastníkům, místním komisařem na místě vytýčen a jím na žádost účastníků vysvětlen.

(2) Avšak v případě § 93 budiž vyložení plánu zařízeno jen tehdy, je-li zjištěno, že většina všech přímých účastníků scelování k tomu svolila, a činí-li katastrální výtěžek pozemků patřících této většině a podrobených scelování nejméně tři pětiny katastrálního výtěžku všech pozemků v tomto obvodu podrobených scelování.

(3) Kde a kdy bude scelovací plán vyložen, jakož i že bude vytýčen, budiž vyhlášeno v úředním listě nejméně 8 dní napřed, jakož i současně v obcích (osadách), které patří ke scelovacímu obvodu, s vyzváním, že přímí i nepřímí účastníci scelování mohou podati své námítky proti tomuto plánu u místního komisaře písemně neb ústně do protokolu do 20 dnů, počítaných ode dne, kdy byl vyložen v obci.

(4) Účastníci mohou převzít náhradné pozemky po vytýčení scelovacího plánu s výhradou všech právních prostředků, pokud se týče zemská komise může proti vůli jednotlivých držitelů vydati nález, že pozemky ty mají být převzaty, jde-li z okolností najevo:

a) že by z delšího odkladu provedení plánu povstala značná škoda účastníkům, kteří žádají za převzetí, a zároveň

b) že zde jest dostatečná jistota, že příjematelé mohou odpůrci poskytnouti náhradu za škodu, která mu vzejde z prozatímního provedení scelovacího plánu.

(5) Z tohoto rozhodnutí nelze se odvolati.

§ 97.

(1) O námítkách proti scelovacímu plánu podaných v důsledku uvedeného vyzvání rozhoduje zemská komise a v případě odvolání ministerská komise.

(2) Odvolací lhůta činí 15 dnů a počíná dnem, který následuje přímo po dni, kterého byl doručen nález zemské komise.

(3) Námítky proti ocenění pozemků v tomto stupni řízení mohou podati účastníci scelování jen ohledně cizích pozemků jim přikázaných, jde-li z okolností najevo, že účastníci ti nebyli s to při vyložení odhadního plánu posouditi správnost odhadu, a nebylo-li při vyložení odhadního plánu (§ 82) ještě vydáno rozhodnutí o takových pozemcích.

§ 98.

Nebyly-li námítky proti scelovacímu plánu podány v ediktální lhůtě stanovené podle § 96,

nebo nebylo-li zemskou komisí neb komisí ministerskou vyhověno námítkám proti němu podaným, budiž scelovací plán potvrzen. Byly-li však v důsledku podaných námitek nařízeny změny scelovacího plánu, uvede místní komisař dříve tento plán v soulad s vydanými nálezy komise zemské a ministerské, a uzná-li to zemská komise za potřebné k znázornění těchto změn, vytýčí jej znova na místě a předloží pak k potvrzení.

§ 99.

Proti scelovacímu plánu potvrzenému zemskou komisí není ani odvolání, ani nelze proti němu žádati za navrácení v předešlý stav.

§ 100.

Nález vydaný zemskou komisí podle § 99, kterým se potvrzuje scelovací plán, jakož i nařízení zemské komise k provedení schváleného plánu, bud' též místním komisařem vyhlášeny v obcích náležejících ke scelovacímu obvodu a jednotlivě doručeny přímým účastníkům, jakož i osobám třetím, jimž přísluší právo výpovědi podle § 39.

§ 101.

(1) Zmenší-li se, třeba i nahodilou událostí, cena pozemku podrobeného scelování nebo předmětu vyhrazeného oddělenému ocenění před odevzdáním novému vlastníku, může nový vlastník do 60 dnů po provedení této části scelovacího plánu žádati od dřívějšího vlastníka dodatečné vyrovnání ceny. Takovéto vyrovnání buď dáno, byla-li zmenšena cena pozemku a je-li to možno bez značného zkrácení nové úpravy pozemkové držby, v půdě, ve všech jiných případech však v penězích.

(2) Stala-li se při scelování chyba v měření nebo chyba početní, může tím poškozený do roka po provedení příslušné části scelovacího plánu žádati od toho, komu chyba ta prospěla, náhradu v penězích, týkala-li se však tato chyba půdy a je-li to bez značného zkrácení nové úpravy pozemkové držby možno, náhradu v půdě.

(3) Kdo jest zkrácen tím, že nebyla provedena opatření úřadu o přechodu pozemkové držby z dosavadních poměrů do nového uspořádání, v braní užiteků z přidělených náhradných pozemků nebo jinak, může do 60 dnů po provedení příslušné části scelovacího plánu žádati od dřívějšího vlastníka těchto pozemků náhradu v penězích.

§ 102.

(1) Změní-li se vyšší mocí (změnami toku

vod, trvalým zpuštěním vodou, sesutím půdy a pod.) poměry pozemkové držby, které byly základem scelovacího plánu, v době od jeho potvrzení do provedení tak značné, že nelze zjednatí odpomoc vyrovnáním ceny stanoveným v § 101, může zemská komise na žádost některého přímého účastníka zcela nebo zčásti zrušiti scelovací plán a pokud jest podle okolností scelování ještě možné a žádoucí, naříditi nové předběžné práce a vypracování nového scelovacího plánu.

(2) Z tohoto opatření může se každý přímý účastník odvolati do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí k ministerské komisi.

§ 103.

Ukáže-li se při provádění scelovacího plánu, že by bylo žádoucí se zřetelem na scelováním vzniklé nové ohrazení pozemků a nové stavy držebnosti změnití hranice katastrálních území, budiž místním komisařem zavedeno jednání potřebné podle platných zákonů a předpisů.

§ 104.

(1) O novém uspořádání tratí, vyplývajícím ze scelovacího plánu, a o nových právních poměrech tím vzniklých, jakož i o poměrech, které se týkají zřízení, užívání a udržování se scelováním spojených společných zařízení, budiž, nestačí-li k úplnému objasnění věci scelovací plán sám, místním komisařem vypracována a pořadem stolic projednána zvláštní listina (reces).

(2) Tato listina může býti rozdělena na dva díly tak, že hlavní listina popisuje nový stav držby, avšak vysvětlení ostatních, rozdělovacího plánu přímo se netýkajících bodů zůstane vyhrazeno zvláštním jednáním a dodatečné listině.

§ 105.

Pro opravu pozemkového katastru a pozemkových knih buďtež dodány zemskému finančnímu ředitelství a vrchnímu soudu potřebné pomůcky (§ 47 zák. č. 177/1927 Sb.).

§ 106.

(1) Skončení scelovacího řízení vyhlásí veřejně zemská komise po každé způsobem předeepsaným v § 67.

(2) Dnem této vyhlášky zaniká příslušnost scelovacích úřadů, takže zůstávají nadále příslušnými již jen k rozhodování o nárocích uvedených v § 101.

§ 107.

Bližší předpisy k předcházejícím ustanovením o vyložení a vytýčení scelovacího plánu,

o jeho potvrzení a provedení a o sjednání zvláštní listiny (recesu) budou vydány cestou nařizovací.

4. Náklady scelovací.

§ 108.

Pokud náklady scelovací záležejí v požitcích místního komisaře, v cestovním a jeho kancelářských výlohách, uhradí se ze státní pokladny.

§ 109.

(1) Místnímu komisaři a těm, kdo podle § 68 s ním spolupůsobí, buďtež pro práce konané podle zákona opatřeny, udržovány a vytápěny bezplatně potřebné místnosti vhodného umístění a rozsahu, jakož i ve stavu odpovídajícím účelu.

(2) Povinnost k tomu mají přímí účastníci příslušného scelovacího obvodu.

§ 110.

Přímí účastníci příslušného scelovacího obvodu jsou povinni bezplatně dodati technikům pro zeměměřičské práce potřebné dělníky, dále kolíky, výtyčky a ostatní podobné nářadí, jež může býti snadno opatřeno.

§ 111.

Kdyby ustanovením §§ 109 a 110 ti, kdo k tomu jsou povinni, nevyhověli náležitě a včas, jest místní komisař oprávněn obstarati chybějící věci a příslušné náklady zapraviti ze zálohy uvedené v § 113 na účet liknavých.

§ 112.

Tyto výlohy a částky:

a) odměny znaleců uvedených v § 73 a úředně použitých při přípravě, vypracování, vyložení, vytýčení a provedení scelovacího plánu a jejich výlohy za mapy a jiné kreslicí a psací potřeby, potřebné k uvedeným pracím, a jiné odměny za výkony nebo věci, jichž bylo zapotřebí k uvedeným účelům ve všeobecném zájmu scelování;

b) částky na peněžitá vyrovnání, které mají býti placeny jednotlivými přímými účastníky (§§ 27, 91, 101), konečně

c) výlohy zástupce okresního, pokud se týče zemského výboru, vyslaného podle § 68, odst. 2,

buďtež zatím uhrazeny místním komisařem ze zálohy uvedené v § 113 podle splatnosti, náležitě zúčtovány a doloženy příslušnými doklady, a to výlohy pod písm. a) a c) z moci úřední a výlohy pod písm. b) na žádost povinných k placení.

§ 113.

Záloha uvedená v předcházejících ustanoveních bude přikázána místnímu komisaři ze zemských prostředků podle předvídané potřeby příslušného scelování.

§ 114.

O konečném zapravení nákladů, pokud se týče o povinnosti k náhradě částek podle §§ 111 a 112 ze zálohy zatímně zaplacených, rozhoduje podle §§ 111 a 115 až 117 v první stolici místní komisař a v druhé a poslední stolici (§ 58) zemská komise, ledaže by se měla otázka útrat podle § 117, odst. 2 rozhodnouti s hlavní věcí, v kterémžto případě i ohledně útrat nastupuje pořad stolic předepsaný pro hlavní věc.

§ 115.

(1) Výlohy naznačené v § 112, písm. a) bud'těž zapraveny, byl-li scelovací plán zemskou komisí potvrzen podle § 99, přímými účastníky scelování. Tito účastníci bud'těž rozdělení ve tři třídy podle stupně, v jakém se zmenší scelováním rozdrobenost jejich celkového pozemkového majetku v scelovacím obvodu. Ti, jichž celkový pozemkový majetek vykazuje největší zmenšení rozdrobenosti (I. třída), přispívají ke zmíněným výlohám v poměru celé ceny svých pozemků pojatých do scelování, ti, kdož tvoří II. třídu, v poměru 80% a ti, kdož tvoří III. třídu, 60% této ceny.

(2) Kdyby však tímto způsobem byli zatíženi nepoměrně jednotliví přímí účastníci, jejichž celkový pozemkový majetek doznal scelováním jen nepatrné změny, budiž pro tyto jednotlivce snížen příspěvek i pod konkurenční měřítko III. třídy až k částce ceny pozemku přiměřené skutečným poměrům.

(3) Částky uvedené v § 112, písm. b) bud'těž uvaleny na ony osoby, na jejichž žádost a účet byly zálohou vyplaceny.

§ 116.

Výlohy uvedené v § 112, písm. c) nese obec nebo část obce, v jejímž zájmu zúčastnil se jednání zástupce okresního výboru, a jde-li o města se zvláštním statutem, zemského výboru.

§ 117.

(1) V předchozích ustanoveních neuvedené náklady, zvláště:

a) náklady nebo ztráty na zisku vzešlé účastníkům jejich osobní účastí na jednáních nebo vysláním zmocněnců;

b) náklady na případné právní nebo odborné poradce jednotlivých účastníků;

c) náklady na pořízení opisů jednacích protokolů nebo jiných spisů a opisů plánů vyžádaných stranami;

d) náklady na jednání, která pro řádný chod scelování nejsou potřebná a byla vyvolána pouze jednotlivými účastníky ve zvláštním jejich zájmu;

e) náklady na jednání, které byly způsobeny vinou účastníka, zvláště v případě § 49, nebo svévolnými požadavky nebo podobnými námitkami;

f) náklady na omezníkování, náklady a peněžité odškodnění za společná nebo taková hospodářská zařízení, která jsou určena ke zvýšení použitelnosti jen určitých jednotlivých náhradních pozemků (§§ 10 a 85), jakož i peněžité výpomoci na přemístění budov (§ 28),

bud'těž uhrazeny pouze příslušnými účastníky, pokud se týče osobami je zavinišními, přímo, t. j. bez poskytnutí zálohy uvedené v § 113, při čemž na náklady a náhrady za společná hospodářská zařízení a na peněžité výpomoci v případě přemístění budov jest zemskému výboru vyhrazeno poskytovat v případech zvláště zřetele hodných zápůjčky nebo podpory ze zemských prostředků.

(2) Zda jde při určitém jednání o případ odst. 1, písm. d) nebo e) a jak dalece jest strana zavinišná náklady povinna ostatním účastníkům svou vinou způsobené výlohy na použití právních a odborných poradců nahraditi, rozhodne se v příslušném jednání s hlavní věcí.

§ 118.

(1) Částky vyplacené ze zálohy místního komisaře, pokud nebyly splaceny z prodeje pozemků určených k tomu scelovacím plánem (§ 95), jakož i náhrada podle § 72, odst. 4 považují se za zápůjčku ze zemských prostředků, povolenou osobám k placení povinným k zaplacení na ně připadající částky scelovacích výloh, jakož i k zaplacení povinných peněžitých vyrovnání; tato zápůjčka budiž stejně jako zápůjčky poskytnuté ze zemských prostředků k zaplacení náhrad za společná hospodářská zařízení a peněžitých výpomocí v případě přeložení budov úrokována 4% ročně, a to od doby, kdy scelovací řízení bylo prohlášeno za ukončené (§ 106) anebo od pozdější doby, kdy byla poskytnuta záloha, a zaplacená zemi v pěti, po případě i ve více stejných ročních splátkách povolených zemským výborem.

(2) Zálohy, které půjčí zemský peněžní ústav místnímu komisaři ke krytí výloh, vzestých zřízení společných hospodářských zařízení, považují se za zápůjčku povolenou zemským peněžním ústavem osobám k placení povinným k zaplacení částky těchto výloh na ně připadajících; tyto zálohy budtež přímo zúčastněnými vlastníky pozemků vráceny zemskému peněžnímu ústavu i s úroky ve stejných ročních splátkách, jichž počet nemá činiti méně než 25.

§ 119.

(1) Pokud zápůjček uvedených v § 118 bylo použito podle úředního potvrzení k uvedeným účelům, váznou pohledávky z nich na náhradních pozemcích přidělených dlužníku a docházejí zaplacení před hypotekárními pohledávkami bezprostředně po daních a dávkách; váznou-li však na těchto pozemcích družstevní závazky podle § 23 zákona ze dne 30. května 1869, č. 93 ř. z., bezprostředně po těchto závazcích.

(2) Takové nesplacené zápůjčky mají mezi sebou stejné pořadí.

(3) Stejně pořadí mají úroky z těchto zápůjček zadržené ne přes tři léta.

(4) Trvání takových pohledávek ze zápůjčky budiž vyznačeno v pozemkových knihách.

§ 120.

(1) Náklady scelovacího řízení, pokud se týče dospělé úroky a splátky zápůjček poskytnutých ze zemských prostředků, lze vymáhati politickou exekucí.

(2) Bližší předpisy k předchozím ustanovením o nákladech na scelování budou vydány nařizovací cestou.

5. Závěrečná ustanovení.

§ 121.

Zvláštní ustanovení o ohraničení scelovacího obvodu, o pozemcích určených ke scelování a v jiných směrech, jichž by mělo být použito v případě zvláštním zákonem nařízeného scelování k účelnějšímu provedení zavodňování nebo odvodňování větších území, vydána budou pro každý jednotlivý případ zvláštním zákonem.

§ 122.

Tento zákon provedou ministři zemědělství, vnitra, spravedlnosti a financí.

Příloha B,

obsahující podle čl. I, odst. 1 vládního nařízení ze dne 19. května 1939, č. 171 Sb. z r. 1940, o scelování hospodářských pozemků a jiných úpravách pozemkové držby, upravené znění zákona ze dne 13. února 1884, č. 31 mor. z. z., o dělení společenských pozemků a o úpravě užívání a správy společenských pozemků.

HLAVA I.

O dělení a o úpravě všeobecně a o úřadech k tomu příslušných.

§ 1.

(1) Úřady příslušné podle zákona v příloze A ve věcech scelování pozemků jsou zároveň příslušny v řízení při dělení pozemků, jakož i v řízení při úpravě užívání a správy společenských pozemků, které zůstanou nerozděleny a na nichž trvají nějaká společenská práva k držbě nebo užívání, nebo pozemků, kterých společně nebo střídavě užívají všichni nebo jen určití občané některé obce, jedné nebo několika částí obce, příslušníci sousedstva nebo podobných agrárních společenstev (skupiny selské, osoby obdařené nadací, singularisté a pod.) z důvodu jejich osobního nebo s držbou spojeného členství, anebo spoluprávnění k užívání t. zv. střídavých nebo postupných pozemků.

(2) Tyto úřady jsou rovněž příslušny jednati a rozhodovati o sporech, které vzniknou mezi podílníky na uvedených pozemcích (§ 4) o držbu nebo vlastnictví jednotlivých částí těchto pozemků, dále jednati a rozhodovati o vzájemných plněních za užívání těchto pozemků nebo jednotlivých jejich částí; úřady ty mají již na počátku své činnosti vždy zkoumati, jsou-li dány uvedené předpoklady jejich příslušnosti.

(3) §§ 31 a 74 tohoto zákona stanoví dobu počátku příslušnosti těchto úřadů, která od tohoto okamžiku vylučuje příslušnost všech oněch úřadů, do jejichž působnosti by tyto věci jinak náležely. Jestliže však jednání o těchto věcech bylo zahájeno již v té době před soudem, nebude jeho příslušnost takto založená dotčena příslušností úřadů dílčích a upravovacích.

§ 2.

(1) Kde se v tomto zákoně mluví o úřadech nebo o společenských pozemcích bez jiného označení, rozumí se tím úřady uvedené v § 1, pokud se týče pozemky tam označené.

(2) K těmto pozemkům dlužno počítati i pozemky, které podle patentu ze dne 5. července 1853, č. 130 ř. z., byly postoupeny do držby osadě, obci nebo veškerenstvu oprávněných.

(3) Ustanovení zákona ze dne 17. července 1919, č. 421 Sb., kterým se mění obecní statek v kmenové obecní jmění, jakož i jiné předpisy o hospodaření obcí zůstávají nedotčeny.

§ 3.

Společným nebo střídavým užíváním pozemku podle tohoto zákona rozumí se:

- a) společné nebo střídavé používání půdy k obdělávání nebo pastvě anebo
- b) získávání trávy, rákosu, dřeva, kůry, drnů anebo steliva.

§ 4.

(1) Za podílníky bud'těž považováni:

- a) držitelé společenských pozemků nebo
- b) ti, kdo mají právo na účast v užitech, které spočívá na příslušnosti k oprávněnému společenství osob, občanů oprávněných obcí nebo příslušníků oprávněných skupin, pokud se týče skupin oprávněných ke střídavému nebo postupnému užívání půdy, nechť již tato příslušnost jest založena na vlastnosti osobní nebo na vlastnictví k jiné nemovitosti; konečně
- c) skuteční uživatelé přebytků výnosu, které zbývají po úhradě nároků osob oprávněných k užívání.

(2) Osoby, které nejsou podílníky podle těchto ustanovení, avšak z jakéhokoliv právního důvodu domáhají se práva na společné nebo střídavé užívání pozemků, mohou nárok ten uplatniti jenom způsobem uvedeným v § 37.

(3) Přímými účastníky dělení nebo úpravy pozemků rozumějí se podílníci a osoby zúčastněné podle § 19, kdežto osoby uvedené v §§ 22 a 25 jsou pouze nepřímými účastníky.

§ 5.

(1) Hlavní dělení společenských pozemků, t. j. dělení pozemků

a) mezi držiteli pozemků nebo práv s jedné strany a obcemi nebo osobami oprávněnými ke společenské držbě nebo užívání uvedených pozemků nebo práv se strany druhé, nebo

b) mezi obcemi nebo částmi obcí, nebo

c) mezi obcí nebo částí obce s jedné strany a mezi agrárním společenstvem (skupinou selskou, osobami obdařenými nadací, singularisty a pod.) se strany druhé

provede se k návrhu jedné nebo druhé z uvedených stran, mezi něž mají býti pozemky rozděleny.

(2) Je-li návrh podán osobami oprávněnými ke společenské držbě neb užívání, částí obce nebo agrárním společenstvem, musí vycházeti nejméně od polovice všech osob oprávněných k společnému užívání, pokud se týče občanů částí obce nebo příslušníků agrárního společenstva.

(3) Návrh na zahájení dělení podaný obcí musí se opírat o usnesení obecního zastupitelstva, které jest schváleno okresním výborem, a jde-li o města se zvláštním statutem, zemským výborem.

(4) Dozorčí úřad uvedený v odstavci 3 může však návrh podati jménem obce nebo částí obce sám z moci úřední.

§ 6.

Podrobné dělení společenských pozemků, t. j. další dělení společenského podílu přiděleného při hlavním dělení nebo společenské pozemkové držby vůbec,

a) mezi osobami oprávněnými ke společenské držbě nebo užívání nebo

b) mezi příslušníky agrárního společenstva (selská skupina, osoby obdařené nadací, singularisty a pod.) nebo

c) mezi spoluoprávněnými ke střídavému nebo postupnému užívání pozemků provede se k návrhu, který musí vycházeti nejméně od poloviny všech oprávněných ke společnému užívání.

§ 7.

(1) Návrh na zahájení hlavního dělení nezahrnuje v sobě také návrh na zahájení dělení podrobného; je-li dělení podrobné žádáno jako dodatek k hlavnímu dělení, musí býti výslovně navrženo.

(2) Singulárního dělení, t. j. stanovení náhrady a vyloučení jednoho nebo více spoluoprávněných, při čemž společenství pro ostatní oprávněné zůstane zachováno, nelze se podle tohoto zákona dožadovati, avšak jednotliví oprávnění mohou se takového rozdělení domáhati pořadem práva podle ustanovení hlavy XVI, dílu II všeobecného občanského zákoníka, platných pro jednotlivý případ.

§ 8.

(1) Společenské pozemky, které patří mezi hospodářské pozemky podle § 2 zákona v pří-

loze A, mohou býti sice pojaty do dělení podle tohoto zákona na základě návrhu na zahájení dílčího řízení, i kdyby se scelování pozemků neprovádělo, zemská komise může však zahájení dílčího řízení, zvláště pak podrobného dělení, tak dlouho odmítati, až bude lze míti důvodně za to, že ke scelování hospodářských pozemků v příslušném území bude brzy přikročeno a že jím nebude výsledek dělení, jak možno předpokládati, porušen.

(2) Pokud se týče společenských lesů, může navržené hlavní nebo podrobné dělení býti zahájeno jen tehdy, když to nebude na újmu pečlivému spravování a účelnému hospodaření na jednotlivých dílech.

(3) Pojmou-li se společenské pozemky do scelování, provede se jejich hlavní a podrobné dělení podle § 8 shora uvedeného zákona z úřední povinnosti, bez návrhu, avšak s omezeními a výjimkami uvedenými v § 9 téhož zákona.

§ 9.

Úprava užívání a správy společenských pozemků budiž provedena z úřední povinnosti:

a) když takovou úpravu lesních pozemků uzná zemský úřad za potřebnou z ohledů lesního hospodářství nebo lesní policie, anebo u jiných pozemků v případě, kdyby neupraveným užíváním nebo spravováním byl ohrožen veřejný zájem; nebo

b) při hlavním dělení, pokud se neprovádí další podrobné dělení; konečně

c) v případech uvedených v § 9 zákona v příloze A při zabránění společenských pozemků do scelování.

§ 10.

(1) Mimo případy uvedené v § 9 provádí se úprava jenom k návrhu.

(2) Pro podání takového návrhu platí obdobně ustanovení uvedená v § 5, a pokud jde o střídavé neb postupné pozemky, ustanovení § 6.

§ 11.

(1) Úprava společenských užívacích práv spočívá podle poměrů vyskytujících se v jednotlivých případech buď ve stanovení poměrných podílů, podle nichž jednotliví oprávnění rozdělí si mezi sebe občasné plynoucí úhrnný užitek, anebo ve zjištění jednotlivých užívacích práv nebo částí takových práv podle rozsahu, místa a způsobu jejich výkonu, jakož i podle doby, trvání a míry užitku.

(2) Úprava správních práv k společenským pozemkům provádí se podle tohoto zákona jen potud, pokud správa takových pozemků není již upravena předpisy o hospodaření obcí.

§ 12.

Jiné než v § 1 uvedené nemovitosti obcí, částí obce nebo agrárních společenstev, jakož i jejich movité majetky pojmu se do dělení a úpravy podle tohoto zákona potud, pokud úřady uznají, že tyto nemovitosti, jako na př. pastevny, kolny a pod., slouží k účelům užívání společenských pozemků, pokud se týče, že nemovitosti nebo movité majetky, jako zejména hotovosti nebo pohledávky, pocházejí z prodeje, z jiného používání nebo z přebytků výnosu společenských pozemků nebo jejich částí.

§ 13.

(1) K žádosti některého podílníka může býti pojat do dělení se svolením úřadu také pozemek jemu výhradně patřící, bude-li to prospěšné pro uspokojivé rozdělení společenství.

(2) Z téhož důvodu mohou býti při dělení nebo úpravě vyrovnány penězi nepatrné rozdíly mezi podílními právy jednotlivých podílníků a náhradami za ně.

(3) Pokud to není na újmu práv osob třetích, mohou taková peněžitá vyrovnání, přiznaná podílníkům, býti jim vydána již během řízení.

§ 14.

(1) S dělením a úpravou, i když se neprovádějí ve spojení se scelováním hospodářských pozemků, musí býti spojeno zřízení oněch společných zařízení, kterých jest třeba ke zjednání přístupu, pokud možno bez služebnosti, a k účelné hospodářské používatelnosti náhradných pozemků anebo k zajištění výkonu upravených práv. Při tom se však nemá vybočovati z mezí daných skutečnou potřebou, a zejména na dosavadních cestách, příkopech, potocích a mostech mají se provésti jen úpravy skutečně nejnutnější. K těmto omezením jest třeba přihlížeti zejména tehdy, když není vyloučeno pozdější zabránění takových pozemků do scelování podle zákona v příloze A. Těmto opatřením mohou odporovati jiné osoby než podílníci pouze tehdy, kdyby jim z toho vzešla značná škoda.

(2) Provádí-li se dělení nebo úprava ve spojení se scelováním hospodářských pozemků, platí o hospodářských zařízeních pro zabrané společenské pozemky příslušná ustanovení zákona uvedeného v odstavci 1.

§ 15.

(1) Ve věci hospodářských zařízení spojených s dělením neb úpravou, jakož i ve věci otázek týkajících se zřízení a budoucího udržování hospodářských zařízení jsou rovněž příslušny úřady uvedené v § 1.

(2) Tyto úřady jsou také příslušny v oněch věcech, které vyžadují pro účely dělení nebo úpravy rozhodnutí v oboru lesního práva. Při tom nechť se tyto úřady řídí předpisy vodního práva, pokud se týče předpisy lesního práva, potud, pokud o tom není v tomto zákoně jiného ustanovení.

(3) Naproti tomu však nejsou tyto úřady příslušny ve věcech vyskytnuvších se při dělení nebo úpravě, které se týkají železnic nebo veřejných cest nebo jsou upraveny stavebním řádem, a veškerá rozhodnutí nebo opatření potřebná v těchto věcech nutno si vyžádati u oněch úřadů, do jichž působnosti věci ty náležejí.

§ 16.

Ustanovení §§ 18 až 24 zákona v příloze A o příslušnosti úřadů ve věcech scelování pozemků platí obdobně i pro působnost úřadů těch ve věcech dílčích a upravovacích.

HLAVA II.

O účastnících při dělení a úpravě.

§ 17.

(1) Každý podílník má v dílčím řízení podle smluvené nebo na základě znaleckého posudku určené ceny svého podílu na společenských pozemcích a na jiných pozemcích pojatých podle § 13 do dělení nárok na náhradu z těchto pozemků s výhradou, že nepatrné rozdíly možno vyrovnati penězi a že půda, která se má rozdělit, se vůbec zmenší hospodářskými zařízeními nebo výkupem vzájemných plnění v půdě.

(2) Není-li zvláštními okolnostmi odůvodněn jiný poměr, jest poměr uvedený v odstavci 1 platný také pro nárok podílníka na náhradu z úhrnné ceny jiných pozemků nebo jiného majetku, pojatých do dílčího řízení podle § 12.

§ 18.

(1) Každý podílník má při úpravě užívacích a správních práv nárok na přiznání takového poměrného podílu úhrnných užitků, který podle povahy a množství odpovídá poměru jeho dosavadního práva k právům ostatních podílníků, anebo v případě, když úprava po-

zůstává ve zjištění jednotlivých užívacích práv, nárok na to, aby jeho právo zůstalo bez újmy, a to v obou případech s výhradou, že nepatrné rozdíly možno vyrovnati penězi, a dále s omezeními, která buď bývají nutně spojena s účelnou úpravou výkonu jednotlivých práv anebo vznikají z přiměřeného snížení všech nebo jen určitých užitků za účelem trvalého zachování výnosnosti půdy.

(2) Je-li za tím účelem třeba jisté užitky tak snížit nebo vyloučiti, že by tím jednotliví podílníci byli nepoměrně zkráceni, přísluší jim za to náhrada k tíži všech podílníků buď přiznáním nebo rozšířením jiných užitků nebo v penězích podle toho, který způsob náhrady jest poměrům přiměřenější a vyhovuje lépe přání účastníků.

§ 19.

(1) Osoby mající nárok na vzájemná plnění, zejména na občasně dávky, které všichni nebo jednotliví podílníci jsou povinni zapravovati za užívání společenských pozemků nebo jejich částí, mohou žádati, aby jejich práva na pohledávky byla při dělení vykoupena penězi nebo půdou podle toho, který způsob výkupu bude úřadem uznán za přiměřenější, a při úpravě aby příslušné poměry byly upraveny tak, aby vyhovovaly prospěchu obou stran.

(2) Tito účastníci, i když sami nejsou podílníci, mohou se zúčastniti dílčího a upravovacího řízení, pokud jest toho zapotřebí k uplatnění příslušejícího jim nároku a zmíněného jejich práva.

§ 20.

(1) Jinak, jde-li podle § 17, odst. 1 o ocenění podílu na pozemcích a o vyšetření a přikázání příslušných náhrad, jakož i o úpravu užívacích práv podle ustanovení § 18 a má-li se přihlížeti ke vzájemným plněním podle § 19, budiž šetřeno směrnic obsažených v předpisech o řízení dílčím a upravovacím (hlava III) a v příslušných nařízeních.

(2) Za nepatrný podle § 13, odst. 2 jest považovati rozdíl, který nepřevyšuje dvacátý díl ceny podílu podílníka, jemuž má býti podíl nahrazen půdou nebo upraven, při čemž jest vzítí zřetel na úbytky a přebytky, které by se vyskytly vzhledem k hospodářským zařízením nebo k výkupu vzájemných plnění půdou (§§ 48, 49).

§ 21.

(1) Třetí osoby, kterým přísluší knihovně zapsané právo buď na pozemku podrobeném

dílčímu nebo upravovacímu řízení nebo na nějakém cizím užívacím právu, váznoucím na tomto pozemku, nebo na pozemku, s jehož držbou jest takové užívací právo spojeno, mohou se sice zúčastniti dílčího nebo upravovacího řízení, aby hájily svých práv, nemohou však odporovati dělení nebo úpravě.

(2) Tyto osoby nebudou slyšeny ani při zápisích, které budou vykonány z důvodu dílčího nebo upravovacího řízení.

§ 22.

(1) Práva třetích osob, která jsou zapsána knihovně na pozemcích podrobených dílčímu řízení, přenesou se na jednotlivé díly z těchto pozemků utvořené. Z toho jsou vyňaty pozemkové služebnosti (§ 474 o. obč. zák.), které provedeným rozdělením nebo s ním spojenými zařízeními zavodňovacími, odvodňovacími nebo cestami staly se pro panující pozemek zbytečnými a zanikají proto bez náhrady.

(2) Práva osob třetích, zapsaná knihovně pouze na cizím užívacím právu k pozemku, jenž má býti rozdělen, přenesou se na ony náhrady, které nastoupí na místo zrušeného užívacího práva.

(3) Tyto náhrady nastoupí na místo zrušeného užívacího práva také vzhledem k těm právům, která jsou knihovně zapsána na pozemku, s jehož držbou bylo takové užívací právo spojeno.

§ 23.

(1) Číselně určené pohledávky, zajištěné knihovně na pozemku podrobeném dílčímu řízení, zůstanou, byla-li při dělení přidělena část tohoto pozemku obci, části obce, sousedstvu nebo agrárnímu společenstvu, zajištěny výhradně na tomto dílu, jsou-li tyto pohledávky plně kryty dvěma třetinami ceny tohoto dílu, zjištěné podle dvacetinásobného katastrálního výtěžku.

(2) Není-li tomu tak, musí býti nekrytý zbytek takové pohledávky, jestliže však nebyla žádná část rozděleného pozemku přidělena obci, části obce, sousedstvu nebo agrárnímu společenstvu, musí býti celá pohledávka věřiteli ihned zaplacená všemi podílíky podle poměru jejich podílných práv tvořících základ pro rozdělení. Věřitel nemůže v takovém případě odmítnouti zaplacení, třeba nebyla jeho pohledávka ještě dospělá.

(3) Není-li pohledávka zajištěná knihovně na pozemku podrobeném dílčímu řízení určena číselně, pokusí se úřad o to, aby se zúčastněné strany dohodly o číselné výši pohledávky a podle toho, zda k dohodě došlo čili nic,

použiti buď ustanovení tohoto paragrafu nebo příkázati pohledávku jako společnou závalu na všechny náhradné pozemky, přidělené z rozděleného pozemku.

(4) Pro knihovně zajištěné pohledávky ústavů, které podle svých stanov jsou oprávněny poskytovat zápůjčky jen na vyšší jistotu, platí předešlá ustanovení jen potud, pokud není jimi dotčena větší jistota předepsaná ústavům těm stanovami.

§ 24.

Provádí-li se dělení společenských pozemků současně se scelováním hospodářských pozemků, vstupují na místo ustanovení § 22, odst. 1 a ustanovení § 23 tohoto zákona předpisy § 33, pokud se týče § 40, zákona v příloze A.

§ 25.

(1) K platnosti prohlášení učiněných při dílčím nebo upravovacím řízení a k platnosti smírů uzavřených při něm není třeba ani souhlasu osob třetích, ani schválení úřady správními nebo soudy poručenskými (opatrovníckými), s výhradou schválení okresním, pokud se týče zemským výborem, potřebného podle tohoto zákona.

(2) Avšak na místo schválení soudů poručenských (opatrovníckých) vyžaduje se schválení zemské neb ministerské komise.

§ 26.

Pokud se týká povinnosti právních nástupců uznati právní stav vzniklý k provedení dělení nebo úpravy, jakož i pokud jde o odvolání učiněných prohlášení a zatímního výkonu práva, platí ustanovení §§ 41, 44 a 45 zákona v příloze A obdobně i pro dělení a úpravu pozemků.

HLAVA III.

Dílčí a upravovací řízení.

A. Všeobecné předpisy.

§ 27.

Provádí-li se dělení nebo úprava společně se scelováním hospodářských pozemků, budiž pro řízení toto konané ve scelovacím řízení pro zvláštní účely dělení nebo úpravu, provádí-li se však dělení nebo úprava bez scelování pozemků, pro řízení vůbec použito obdobně ustanovení §§ 46 až 62 zákona v příloze A s těmito omezeními:

a) ustanovení § 51, odst. 2 uvedeného zákona se nepoužije tehdy, když se zřetelem

k dílčím a upravovacím jednáním jednotliví podílníci na společenských pozemcích zastupují sami svoje zájmy, a společné zastoupení podle § 31 onoho zákona přichází jen tenkrát v úvahu, když nemovitost, s jejíž držbou je spojena účast na společenském pozemku, jest ve spoluvlastnictví více osob;

b) úmluvy a smíry, pokud se jich zúčastní obec, části obce nebo obecní ústavy jako přímí účastníci, vyžadují schválení okresního výboru, a jde-li o města se zvláštním statutem, zemského výboru;

c) ustanovení § 56 nelze použítí tehdy, když úřady podle § 1, odst. 2 tohoto zákona jsou samy příslušny také k jednání a rozhodnutí o sporech, které vzniknou mezi podílňiky o držbu nebo vlastnictví k jednotlivým dílům společenských pozemků.

B. Příprava, zjištění a provedení dílčího nebo upravovacího plánu bez scelování hospodářských pozemků.

§ 28.

(1) K návrhu na zahájení dílčího nebo upravovacího řízení anebo když k dělení nebo k úpravě má dojít na základě rozhodnutí zemského úřadu z úřední povinnosti [§ 9, písm. a)], ustanoví zemská komise místního komisaře, jenž musí nejprve připravit a vypracovat dílčí neb upravovací plán.

(2) Dílčí plán musí obsahovati ocenění pozemků a práv, na něž při vyšetření náhrad anebo při narovnání třeba bráti zřetel, vyznačení odpovídajících náhrad a údaje o společných zařízeních (§ 14), uznaných za potřebné.

(3) Upravovací plán necht' obsahuje trvalou výnosnost společenských pozemků s ohledem na jednotlivé druhy užitků, vyznačení upravených práv a jejich budoucího výkonu podle § 11, údaj o případných peněžitých vyrovnáních, o náhradách uvedených v § 18, odst. 2 a o společných zařízeních, uznaných za potřebná (§ 14), a konečně, pokud se vůbec nevyloučí úprava správních práv podle § 11, odst. 2, také vhodná opatření ve věci budoucí správy společenských pozemků (stanovy o správě).

§ 29.

Bližší ustanovení o způsobu a doložení návrhu, o způsobu jeho podání a o podmínkách, za kterých může býti připuštěno, aby do návrhu hned od počátku nebyly pojaty některé části společenské pozemkové držby, jakož i o případném vykonání úředního šetření

k prozkoumání podaného návrhu, stanoví se cestou nařizovací.

§ 30.

Ukáže-li se, že návrh byl podán menším počtem oprávněných, než jak se vyžaduje podle § 5, pokud se týče §§ 6 a 10, zůstanou tím navrhovatelé vázáni ještě 6 měsíců od podání návrhu pro případ, že dodatečným přístupem jiných se docílí v této lhůtě potřebný počet.

§ 31.

Den počátku úřední působnosti místního komisaře buď veřejně vyhlášen v Úředním listě a také v obcích onoho obvodu, na který se má jeho působnost vztahovati, s připomenutím, že tímto dnem nabudou působnosti ustanovení tohoto zákona o přímých a nepřímých podílnicích, jakož i o prohlášeních jimi učiněných a o smírech jimi uzavřených a konečně o povinnosti právních nástupců uznati právní stav k tomu zřízený, aby dělení nebo úprava byly provedeny.

§ 32.

Při dělení, a pokud je to nutno i při úpravě, spolupůsobí s místním komisařem podle ustanovení tohoto zákona a příslušných nařízení:

a) zástupce okresního výboru, a jde-li o města se zvláštním statutem, zemského výboru;

b) technici potřební pro práce zeměměřičské;

c) jiné potřebné pomocné síly technické a znalci.

§ 33.

(1) Okresní výbor, pokud se týče zemský výbor, jest oprávněn vysílati k dělení nebo úpravám, na nichž jest bezprostředně zúčastněna obec neb část obce, svého zástupce, jehož jest místní komisař povinen zváti ke všem jednáním, která by měla vliv na zjištění a šetření práv a zájmů obce nebo části obce.

(2) Tento zástupce může také vyvolati u místního komisaře taková šetření, jednání a jiná opatření, která považuje za nutná a žádoucí pro hájení zájmů obce nebo části obce. Nepřísluší mu však právo odporovati případnému odmítnutí takového návrhu místním komisařem, nýbrž může se v případě potřeby obrátiti na okresní, pokud se týče zemský výbor, jenž má možnost oznámiti to zemské komisi za tím účelem, aby učinila opatření, k nimž se považuje povoláním z důvodu svého dozorcího práva, vykonávaného z moci úřední

podle § 27 tohoto zákona, pokud se týče § 62 zákona v příloze A.

§ 34.

O technicích pro zeměměřičské práce, odborných silách a znalcích potřebných pro jiné technické práce, jakož i o použití katastrálních zaměřovacích prací, pokud se týče o vypracování polohopisných plánů, budiž obdobně použito ustanovení §§ 72 až 76 zákona v příloze A. S ustanovením zeměměřiče může však býti posečkáno, nevyžadují-li zvláštní okolnosti jiného opatření, až do stavu řízení označeného v § 47 a zatím použije se potřebných zeměměřičských údajů z katastrálních zaměřovacích prací, které jsou po ruce.

§ 35.

Na začátku předběžných prací vykoná se k nařízení místního komisaře obchůzka hranic společenských pozemků s příbráním ukazatelů hranic a podle potřeby se hranice přesně vyznačí. K této obchůzce pozvou se držitelé sousedních pozemků. Ztotožňuje-li se hranice scelovacího obvodu třeba jen zčásti s hranicemi katastrálního území, postupuje místní komisař podle ustanovení § 11 zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 177 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon).

§ 36.

(1) Zároveň místní komisař z úřední povinnosti vyslechně starosty obcí a provede jiná vhodná šetření, aby pokud možno nejúplněji a nejpřesněji byli zjištěni všichni přími účastníci na dělení nebo úpravě.

(2) Listina přímých účastníků sestavená podle výsledku těchto šetření místním komisařem budiž na vhodném místě území, v němž se provádí dělení nebo úprava, vyložena po dobu 14 dnů k veřejnému nahlédnutí. Místo a doba vyložení bud'tež oznámeny aspoň 3 dny před tím v obcích zmíněného území, jakož i v těch obcích, v nichž podle uvážení okolností mohou se vyskytnouti neznámí podílníci, a to s připomenutím, že každému jest možno ve lhůtě stanovené pro vyložení a v dalších 8 dnech podati u místního komisaře námítky proti správnosti a úplnosti listiny. O námítkách těch rozhodne zemská komise a k dalšímu odvolání ministerská komise.

(3) Se schválením zemské komise může vyložení listiny, jak jest předepsáno v předchozím odstavci, a odpovídající vyhláška odpadnouti jako samostatná část řízení a mohou býti spojeny s vyložení rejstříku podílů, zmíněného v § 43.

§ 37.

(1) Uzná-li to zemská komise v tomto nebo pozdějším stupni řízení podle okolností, vyskytnuvších se v jednotlivém případě, za přiměřené, uloží místnímu komisaři, aby uveřejnil v Úředním listě vyhlášku, že osoby, které nejsou sice ještě podílčníky, avšak z jakéhokoliv právního důvodu uplatňují společné nebo střídavé užívací právo na společenských pozemcích, jež jsou předmětem dělení nebo úpravy, jsou povinny uplatniti tento nárok u soudu do 90 dnů pod jeho ztrátou s odvoláním na zmíněnou vyhlášku.

(2) Soudy, u nichž se uplatní takové nároky, jsou povinny vyrozuměti o tom místního komisaře, a zemská komise může, kdyby pokračování v řízení dílčím nebo upravovacím anebo v konečném rozhodnutí o uplatněných nárocích bylo neúčelné, naříditi přiměřené jeho přerušeni.

§ 38.

(1) Ve věci zjišťování podílných práv jednotlivých podílníků pokusí se místní komisař v každém případě nejprve o dohodu, pokud to není na újmu právům osob třetích.

(2) Nedosáhne-li se dohody, vyšetří se podílná práva na základě listin, úředních rozhodnutí a zjištění řádného stavu držby.

(3) Není-li takových právních důvodů, jest zjistiti poměr účasti podle průměrných výsledků skutečného výkonu užívacích práv v 10 letech předcházejících začátku úřední působnosti místního komisaře, při čemž však nepřichází v úvahu ani zřejmě nepřipustné překročení užitků, ani výlučně nahodilé jejich zmenšení.

(4) Chybějí-li z této desetileté doby důkazy postačitelé pro zjištění průměru, anebo nebylo-li užívací právo každoročně vykonáváno, budiž příslušná míra užívání vyšetřena v prvním případě s ohledem na potřebu pro domácnost a hospodářství, v druhém se zřetelem na všechny rozhodující okolnosti na základě posudku znalců roční nebo občasou částkou.

§ 39.

(1) Při posuzování nepřiměřeného překročení nebo nahodilého snížení užitků zmíněného v předchozím paragrafu nutno vycházeti, pokud zvláštní právní poměry neposkytují pro to jiného základu, se stanoviska, že užitky nad potřebu pro domácnost a hospodářství bud'tež považovány za nepřiměřené překročení, kdežto užitky, které zůstávají pod touto potřebou následkem nákaz, války, neúrody

nebo jiných mimořádných okolností, budtež považovány za nahodilé zmenšení užitků.

(2) Potřeba pro domácnost a hospodářství budiž vyměřena takto:

a) pokud se týče pastvy a steliva, podle počtu dobytka potřebného pro vlastní rodinnou domácnost podílníka; počet ten se stanoví jednou krávou místního plemene, leč by byl podle vyjádření znalců vyměřen výše. K tomuto počtu dobytka budiž u podílníka, jenž je majitelem pozemků hodících se k získávání píce na zimu, připočítán onen počet dobytka, který může s výtěžkem píce z těchto pozemků býti chován přes zimu, pokud pro něj potřebné letní krmivo nemůže býti opatřováno z jiných práv podílníkových k pastvě nebo k žatí trávy nebo z jeho vlastních pastvin;

b) pokud jde o žatí trávy, rovněž podle počtu dobytka, který může býti chován přes zimu z výtěžku krmiva uvedeného pod písm. a), pokud je třeba pro jeho letní krmení bráti travu ze společenských pozemků v nedostatek jiných práv podílníkových k pastvě nebo z jeho vlastních pastvin;

c) pokud se týče odebrání rákosu nebo kůry, podle místního upotřebení těchto věcí a pak podle nepřiměřenějšího měřítka pro stanovení potřeby;

d) pokud jde o užitkové dřevo, podle potřeby pro udržování obytného stavení a hospodářských budov jednotlivého podílníka při způsobu stavebním v místě obvyklém, a pokud se týče palivového dřeva, podle průměrné, v místě obvyklé potřeby pro domácnost jedné rodiny;

e) pokud se týká drnů, podle plochy orné půdy, kterou jednotlivý podílník hnojí drnovým hnojem způsobem v místě obvyklým.

(3) K pozemkům podle písm. a), b) a e) hodícím se k pěstování zimní píce, pokud se týče hnojeným drnovým hnojem, jest počítati pouze ty, které byly obdělávány již po dobu desetiletou, uvedenou v § 38, z hospodářství příslušného podílníka.

§ 40.

(1) Podílná práva jednotlivých podílníků budtež ve všech případech dělení a v oněch případech úpravy, ve kterých by toho bylo třeba, zároveň se zjištěním oceněna. Také budiž provedeno ocenění pozemků, které mají býti rozděleny, pokud se týče jejich jednotlivých dílů, podle výnosnosti a budiž zjištěna trvalá výnosnost společenského pozemku s ohledem na jednotlivé způsoby užívání.

(2) Ocenění pozemků, které mají býti roz-

děleny, provede se obdobným použitím ustanovení §§ 78 až 80 zákona v příloze A; ocenění jiných nemovitostí nebo majetku, pojatých do řízení podle § 12, jakož i ocenění podílných práv jednotlivých podílníků a nález o výnosnosti pozemku při úpravách provede místní komisař podle posudku znalců.

(3) Se schválením zemské komise může býti od zvláštního ocenění podílných práv a pozemků určených k dělení upuštěno, pokud postačí v jednotlivém případě k posouzení spolehlivé ceny porovnávací známá okolnost, na př. rozsah podílného práva nebo výměra půdy.

§ 41.

(1) Práva ostatních osob, zúčastněných rovněž bezprostředně na dělení nebo úpravě podle § 19, budtež také místním komisařem vyšetřena.

(2) Pokud jde o dělení společenských pozemků a tím též o vykoupení těchto práv, ocení je místní komisař podle posudku znalců ve dvacetinásobné částce čisté hodnoty dávek neb závazků připadajících na rok.

(3) Při tomto šetření a ocenění budtež vzaty za podklad, není-li určitých právních důvodů, příslušné skutečné poměry v 10 letech uplynulých před počátkem úřední působnosti místního komisaře. Chybějí-li z této 10leté doby postačující doklady anebo nebyl-li závazek plněn každoročně, budiž jejich výměra a cena vyšetřena podle posudku znalců na jiné přiměřené základně.

§ 42.

K pohledávkám druhu uvedeného v § 23 nebere se zřetel při ocenění pozemků podle § 40. Pohledávky ty budtež však zjištěny co do vzniku a trvání a budiž, zvláště když zajištěná pohledávka nezní na zvláště určenou částku, zařízeno potřebné, aby se docílilo dohody zmíněné v § 23. Také jest třeba vyšetřiti se zřetelem k způsobu, jakým taková pohledávka vznikla a jakým byla upotřebena částka za ni zaplacená, v cí prospěch, pokud se týče k cí tíži má býti počítáno v § 23 předepsané budoucí zajištění celé pohledávky na dílu společenského pozemku, pokud se týče stanovený tam platební závazek všech podílníků nebo společné ručení všech náhrad, a podle toho v jakém vzájemném poměru budou všechna práva přímých účastníků vyšetřena podle §§ 40 a 41.

§ 43.

(1) Podílná práva jednotlivých podílníků a práva účastníků podle § 19 s příslušnými oce-

něními, vzájemný poměr těchto práv a cen s ohledem na ustanovení § 42, ocenění pozemků daných do dělení, jakož i údaje o trvalé výnosnosti společenského pozemku co do jednotlivých k úpravě určených druhů užívání, budíž sestaveny místním komisařem do rejstříku (rejstřík podílných práv) podle výsledků šetření a zjištění. Tento rejstřík budíž vyložen na vhodném místě území, v němž se provádí dělení nebo úprava, po dobu 14 dnů k veřejnému nahlédnutí. Místo a doba vyložení budíž aspoň 3 dny před tím vyhlášeny v obcích uvedeného obvodu.

(2) Zároveň buď doručen každému přímému účastníku výtah z rejstříku podílných práv, pokud se ho týká, s poukazem na ustanovení § 45.

(3) Tam, kde na děleních nebo úpravách jest přímo zúčastněn menší počet osob a kde tím nemohou býti dotčeny zájmy veřejné, může býti upuštěno se schválením zemské komise od uvedeného vyložení rejstříku a od příslušné vyhlášky, došlo-li již k vyložení listiny předepsané v § 36 a nebylo-li její vyložení odloženo podle posledního odstavce zmíněného paragrafu. V takových případech musí však býti každému přímému účastníku dodán ne pouze výtah z rejstříku, nýbrž opis rejstříku v plném znění.

§ 44.

Odpadlo-li se schválením zemské komise podle § 36, posledního odstavce zatím vyložení zmíněné tam listiny, budíž vyhláška předepsaná v § 43 vydána také v jiných obcích, v nichž podle uvážení okolností mohou se ještě vyskytnouti neznámí účastníci.

§ 45.

(1) Proti právům a cenám zjištěným v rejstříku podílných práv, jakož i proti jiným tam uvedeným údajům jakéhokoliv druhu může každý účastník podati místnímu komisaři stížnost, o níž budíž jednáno se stranami a rozhodnuto pořadem stolic.

(2) Lhůta k podání stížností končí 8 dnů po uplynutí lhůty stanovené pro vyložení rejstříku, pro ty účastníky však, jimž jest třeba dodati výtahy z rejstříku anebo i celý rejstřík, v žádném případě před uplynutím 15 dnů od tohoto doručení.

§ 46.

(1) V tomto stupni řízení budíž rozhodnuto také o tom, zda při podrobných děleních podílníci, kteří si přeji, aby společenství zůstalo zachováno po přidělení náhrad navrhovatelům

a těm, kteří se k nim připojili, mohou v tomto společenství setrвати a zda v tom případě mají jejich užívací a správní práva k společným náhradám býti upravena.

(2) O tom, zda společenství má býti zachováno, rozhodne místní komisař a s konečnou platností zemská komise, při čemž požadavků o zachování společenství nebudíž vyhověno jen tehdy, když tomu odporují převážné zájmy zemědělské nebo závažné veřejné ohledy vůbec. O otázce úpravy, nebyla-li navržena, vydá se rozhodnutí podle § 9, písm. a).

(3) Takto zachovaná společenství mohou však býti napříště pojata do podrobného dělení podle tohoto zákona pouze při scelování hospodářských pozemků.

§ 47.

(1) Po konečném rozhodnutí o stížnostech zmíněných v § 45 a otázkách označených v § 46 přikročí místní komisař na základě zjištěných dosavadních práv přímých účastníků k vypracování náhradného (dílčího) plánu, pokud se týče plánu budoucí úpravy, a to: při děleních k vyšetření náhradných pozemků odpovídajících podílným právům, při úpravách ke zjištění přípustného a vhodného zařízení společného užívání podle trvalé výnosnosti společenského pozemku a odškodnění podle posledního odstavce § 18, jakož i k jednání o budoucí správě společenství, a v obou případech zároveň k vyšetření potřebných hospodářských zařízení (§ 14), vyrovnání, která mají býti plněna v penězích, a výkupů, které mají býti vykonány podle § 19.

(2) Místní komisař dá vypracovati potřebné k tomu výpočty a plány, při čemž třeba bráti zřetel na zavazení dílčích pozemků takovými právy nebo pohledávkami, které mají býti podle § 22, odst. 1, nebo podle § 23 přeneseny na příslušné dílčí pozemky anebo tam ponechány, a dále na zavazení dílčích pozemků služebnostmi zmíněnými v § 53, pokud se týče na zmenšení ceny, které tím vznikne.

§ 48.

(1) Vykazuje-li plocha potřebná pro cesty, příkopy a jiná společná zařízení označená v § 14 při srovnání s plochou zrušených cest, příkopů a jiných zařízení přebytek, budíž přebytek ten, nedojde-li k dohodě, rozdělen mezi podílníky podle poměru ceny, kterou jsou účastni na dělení nebo úpravě, nebo budíž na něj vzat přiměřený ohled při určování jejich náhrad. Případnou větší potřebu uhradí podílníci podle téhož poměru a jejich náhrady budou přiměřeně zkráceny.

(2) Uzná-li se nutnost společných zařízení teprve dodatečně v takovém stupni řízení, v němž by tento výpočet přebývajících nebo ještě potřebné plochy mohl být proveden jen zdlouhavou nebo nákladnou změnou předběžných prací, vykonaných pro dělení nebo úpravu, musí, nedojde-li k dohodě, dotčení podílíci odstoupiti potřebný pozemek za plnou peněžitou náhradu, určenou úřadem.

§ 49.

O zařízeních, která jsou určena ke zvýšení hospodářské použitelnosti jen určitých jednotlivých náhradných pozemků, jest užití předpisu § 48, odst. 1 s tím, že opatření plochy má se státi na účet jen těchto náhrad, pokud nebyl již při jejich ocenění vzat zřetel na zřízení těchto zařízení na účet všech podílíků.

§ 50.

Podílíci, jichž pozemkovému majetku zřízením hospodářských zařízení spojených s dělením nebo úpravou nedostane se žádné nebo jen nepatrné výhody, která není úměrná měřítku uvedenému v § 48, odst. 1, buďtež zcela nebo zčásti, která odpovídá skutečným poměrům, osvobození od příspěvku na opatření plochy potřebné pro zařízení.

§ 51.

Náklady na zřízení hospodářských zařízení včetně peněžitých odškodnění, která třeba poskytnouti podle § 48, odst. 2 za opatření potřebné půdy nebo z jiných důvodů, buďtež, nebyla-li učiněna jiná dohoda, anebo není-li zvláštního pravoplatného závazku, nahrazeny podílíky v témž poměru, ve kterém podle §§ 48 až 50 mají účast na přebytku plochy, pokud se týče mají krýti větší její potřebu.

§ 52.

Podle týchž zásad, které platí pro zřízení společných zařízení, budiž upraven i závazek k budoucímu řádnému udržování těchto zařízení, při čemž, jde-li o udržování vodních staveb, mohou býti účastníci podle § 46 zákona ze dne 28. srpna 1870, č. 71 čes. z. z., a § 45 zákonů ze dne 28. srpna 1870, č. 65 mor. z. z. a č. 51 slez. z. z., o užívání, vedení a odvádění vod, spojení úředním rozhodnutím ve vodní družstvo.

§ 53.

Nemůže-li býti vyhověno potřebám účelné použitelnosti náhradného pozemku bez vložení služebnosti k tíži jiného pozemku pojatého do dělení, budiž tento služebnostní poměr

zjištěn a budiž k němu vzat přiměřený zřetel při ocenění služebného pozemku, nebo, není-li možno opravit již provedené ocenění bez zdlouhavé nebo nákladné změny všech předběžných prací, budiž přiměřené odškodnění v penězích, nedošlo-li k dohodě, určeno úřadem.

§ 54.

(1) Při vyšetřování jednotlivých pozemkových náhrad jest přihlížeti potud k přáním přímých účastníků, pokud jest to možno bez porušení zákonných předpisů nebo bez zkrácení takových závažných veřejných zájmů, kterým může se dělením vyhověti.

(2) Zejména budiž, je-li na dělení bezprostředně zúčastněna obec nebo část obce, vzat zřetel k tomu, aby nemovitosti podrobené dělení podle § 12, kterých potřebuje obec nebo část obce pro veřejné účely, nebyly těmto účelům odňaty a aby pro tyto účely pravděpodobně ještě potřebné pozemky byly obci neb části obce přiděleny v přiměřené poloze. K tomu jest vzíti zřetel zejména při rozhodování otázky, zda některá z pohledávek zmíněných v § 19 má býti vykoupena penězi či půdou, jakož i při zjišťování příslušného výkupu půdou.

§ 55.

Pokud se na společenských pozemcích nebo na soukromých pozemcích pojatých do dělení podle § 13 vyskytují poměry nebo předměty, k nimž se při ocenění těchto pozemků podle § 40 tohoto zákona, pokud se týče § 80 zákona v příloze A, nepřihlíželo, budiž při vyrovnání přiměřených cen a převzetí zmíněných předmětů použito obdobně ustanovení § 91 zmíněného zákona a budiž podle toho upraven poměr mezi oním účastníkem, jemuž příslušný pozemek byl při dělení přidělen, a mezi všemi dosavadními držiteli společenských pozemků, pokud se týče mezi dosavadním držitelem soukromého pozemku.

§ 56.

(1) U úprav týkajících se lesních pozemků, jichž pečlivé spravování jest obzvlášť záhodnou z veřejných ohledů, budiž zároveň vypracován hospodářský plán pro příslušný les, a pokud takový plán jest již po ruce, budiž přezkoumán.

(2) Hospodářský plán má odpovídati zásadě trvalosti, a pokud by tato byla porušena následkem nadměrného braní užitků aneb z jiného důvodu, jest třeba pamatovati v hospodářském plánu na její obnovení. Zvláště vedlejší užitky jest omeziti na míru, která by

nebyla na újmu zachování dřevin a způsobu hospodaření odpovídajícímu stanovišti.

(3) Je-li však celková plocha lesa tak nepatrná, nebo je-li způsob hospodaření tak jednoduchý, že by mohla odpadnouti plánovitá úprava hospodaření, budiž místo řádného hospodářského lesního plánu vypracován jen všeobecný hospodářský lesní program, jež třeba zachovávat v nejbližších 10 letech.

(4) Zároveň budiž uloženo držitelům lesa, aby předložili hospodářské lesní programy pro další desetiletí vždy včas okresnímu úřadu ke schválení a vyžádali si od téhož úřadu prozatímní povolení k odchylkám z hospodářského lesního plánu nebo všeobecného hospodářského lesního programu v případě mimořádné potřeby, jakož i ke změnám plánu nebo programu přivoděným dodatečně podstatně změnami okolnostmi; při tom budiž šetřeno ustanovení zákona ze dne 29. února 1928, č. 37 Sb., o zatímní ochraně lesů, a prováděcího nařízení ze dne 26. června 1930, č. 97 Sb.

§ 57.

Při úpravách uvedených v předchozích paragrafech budiž dále vypracován lesní řád, jenž má obsahovati:

a) postup, který dlužno zachovávat při veškerých užitcích a jejich rozdělení nebo při výkonu jednotlivých užívacích práv podle toho, zda se provádí ten nebo onen druh úpravy (§ 18), při čemž jest třeba vydati obzvlášť zevrubné předpisy pro šetření zmlazených částí lesa a v ostatním obdobně použití ustanovení lesních zákonů platných pro lesy zavazene lesními služebnostmi;

b) předpisy o dopravě lesních plodin z lesa nebo o jiném zacházení s nimi pro vyvarování se nebezpečí hmyzu, a to pokud možno přiměřené dosavadním drážebnostním poměrům a většímu nebo menšímu nebezpečí hmyzu, vyskytujícímu se místy za obvyklých okolností.

§ 58.

(1) Při vypracování stanov o správě (§ 28) budiž podle poměrů vyskytujících se v jednotlivém případě se zvláštním zřetelem pamatováno na to, zda na řádném postupu správy společenského pozemku jsou více nebo méně účastny veřejné zájmy.

(2) Podle toho a s možným zřetelem na přání a návrhy účastníků buďtež upravena zařízení příští správy společenského pozemku, při čemž může býti určeno, že řádná správa má býti vykonávána správcem voleným podílíky anebo ustanoveným okresním úřadem

v případě, že nebyla vykonána volba, avšak že při důležitých změnách, které mají býti navrženy k udržení nebo k lepšímu užívání takového pozemku, přehlasování podílíci musí se podrobiti výroku rozhodčího soudu nebo správního úřadu.

(3) Jde-li o společenské lesy, pro něž jest podle §§ 56 a 57 vypracován hospodářský lesní plán nebo hospodářský lesní program a lesní řád, budiž pečováno o to, aby také vždy byl volbou podílíků nebo v případě potřeby okresním úřadem ustanoven podílík, jenž má dozírat, aby hospodářský lesní plán nebo program a lesní řád byly zachovávány.

§ 59.

(1) Dílčí nebo upravovací plán vyžaduje úředního potvrzení.

(2) Proti potvrzenému dílčímu nebo upravovacímu plánu nelze žádati za navrácení v předešlý stav.

§ 60.

(1) Jednání o úředním potvrzení dílčího plánu, pokud se týče plánu o nahrazení již v dřívějším stupni řízení konečně zjištěných práv přímých účastníků, provádí se tím způsobem, že se plán náhrad vypracovaný místním komisařem podle ustanovení §§ 47 až 55 vyloží veřejně v obcích, ve kterých se má dělení provést, po dobu 14 dnů k nahlédnutí všem zúčastněným, na místě vytýčí a k požádání zúčastněných místním komisařem vysvětlí. Se schválením zemské komise může však býti při dělení menšího rozsahu nebo jednoduššího druhu vůbec upuštěno od vytýčení a vysvětlení na místě.

(2) Místo a doba vyložení, jakož i vytýčení plánu, jež má býti provedeno, buďtež nejméně 8 dní před tím v Úředním listě a v uvedených obcích vyhlášeny s vyzváním, že jak přímí, tak i nepřímí účastníci mohou proti tomuto plánu podati do 30 dnů, počínajíc dnem vyložení v obci, námitky u místního komisaře buď písemně anebo ústně do protokolu.

(3) O námitkách podaných k této výzvě rozhoduje pak zemská komise a o odvoláních ministerská komise.

(4) Odvolací lhůta jest patnáctidenní a začíná dnem, který následuje po dni, kdy bylo doručeno rozhodnutí zemské komise.

§ 61.

(1) Místní komisař uvede pak, pokud jest to ještě nutné, plán v soulad s příslušnými rozhodnutími zemské a ministerské komise a vyžádá si jeho konečné potvrzení, jakož i po-

kyny zemské komise potřebné k jeho provedení.

(2) Potvrzení dílčího plánu a nařízení zemské komise o jeho provedení vyhlásí místní komisař v obcích, v nichž se provádí dělení, a doručí jednotlivě přímým účastníkům.

§ 62.

(1) Upravovací plán, navržený místním komisařem podle ustanovení §§ 56 až 58, budiž jím ústně sdělen a vysvětlen přímým účastníkům ve všech jednotlivostech v jednání k tomu zvlášť ustanoveném a také po dobu dalších 14 dnů vyložen veřejně k nahlédnutí. K tomuto jednání bud' te'ž přimí účastníci jednotlivě pozváni s připomenutím, že proti plánu mohou do 30 dnů počínajíc ode dne jednání podati námitky u místního komisaře bud' písemně anebo ústně do protokolu.

(2) V dalším platí také o upravovacím plánu ustanovení o dílčím plánu, uvedená v § 60, odst. 3 a 4 a v § 61.

§ 63.

(1) Má-li býti při provedení potvrzeného plánu vykoupeno právo na plnění podle § 19 penězi, budiž příslušná hotovost jednotlivými podílíky osobě oprávněné podle míry jejich příslušných závazků zjištěných plánem zúčtena 5%, počínajíc od převzetí náhradních pozemků, a zaplacená k dané výpovědi v 10 stejných ročních splátkách, z nichž je první splatná 6 měsíců po výpovědi, pokud by nešlo o vzájemné vyrovnání protipohledávkou z důvodu dílčího práva na majetku pojatém do dělení podle § 12, nebo nedojde-li k jiné dohodě.

(2) Takový dluh zajistí se z úřední moci knihovně na náhradních pozemcích případných při dělení dotčeným podílíky, a to hned za jinými břemeny, která podle tohoto zákona mají býti na pozemcích těch zajištěna.

(3) Dlužník může se zprostiti dluhu také v kratší době.

§ 64.

(1) Zmenší-li se, třebas i nahodilou událostí, cena náhrady vzaté za základ pro dílčí plán ještě před jejím odevzdáním, může podílík, jemuž tato náhrada byla přikázána, žádati do 60 dnů po provedení příslušné části plánu od ostatních podílíků vyrovnání ceny, při čemž, byl-li tímto zmenšením postižen pozemek, má se náhrada poskytnouti v půdě, kdežto v ostatních případech v penězích.

(2) Byl-li některý podílík zkrácen tím, že nebyla provedena opatření úřadu pro přechod

do nového stavu držby nebo užívání vzniklého dělením, nebo jiným způsobem, může žádati do 60 dnů po provedení příslušné části plánu od podílíků, kteří jeho zkrácení zaviniili, náhradu v penězích.

(3) Stala-li se při dělení nebo úpravě chyba v měření nebo chyba početní, může podílík tím poškozený žádati do roka po provedení příslušné části plánu od podílíků, kterým tato chyba prospěla, náhradu, která budiž poskytnuta v půdě, týkala-li se chyba půdy, kdežto ve všech ostatních případech v penězích.

§ 65.

Ustanovení § 64 platí obdobně také v případech, kdy byla by zkrácena nebo poškozena některá z oprávněných osob, jimž byly přiděleny náhrady podle § 19.

§ 66.

(1) Změní-li se vyšší mocí (změnami toku vod, trvalým zpustošením vodou, sesutím půdy a pod.) poměry pozemkové držby, které byly základem dílčího plánu, v době od jeho potvrzení do provedení tak značně, že nelze zjednatí odpomoc vyrovnáním ceny stanoveným v § 64, může zemská komise na žádost některého přímého účastníka zcela nebo zčásti zrušiti dílčí plán, a pokud jest podle okolností dělení ještě možné a žádoucí, naříditi nové předběžné práce a vypracování nového dílčího plánu.

(2) Z tohoto opatření může se každý podílík odvolati do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí k ministerské komisi.

§ 67.

(1) O nových poměrech držečnosti a právních, vzešlých dílčím neb upravovacím plánem, jakož i o poměrech, které se týkají zřízení, užívání a udržování hospodářských zařízení spojených s dělením nebo úpravou, budiž, nestačí-li k úplnému objasnění věci dílčí nebo upravovací plán sám, místním komisařem vypracována a pořadem stolice projednána zvláštní listina (reces).

(2) Tato listina může býti rozdělena na dva díly tak, že hlavní listina popisuje nový stav držby, avšak vysvětlení ostatních, stavu držby přímo se nedotýkajících bodů zůstane vyhrazeno zvláštním jednáním a dodatečné listině.

§ 68.

Ve věci změny hranic katastrálních území, žádoucí v důsledku dělení, jakož i ve věci dodání geometrického (polohopisného) plánu,

vypracovaného pro účely dělení, a jiných potřebných pomůcek zemskému finančnímu ředitelství a vrchnímu soudu jest postupovati obdobně podle ustanovení §§ 103 a 105 zákona v příloze A.

§ 69.

(1) Skončení dílčího nebo upravovacího řízení vyhlásí veřejně zemská komise po každé způsobem předepsaným v § 31.

(2) Dnem této vyhlášky zaniká příslušnost úřadů uvedených v § 1, takže zůstávají nadále příslušnými již jen k rozhodování o nárocích uvedených v § 64.

§ 70.

Práva, která vážnou pro třetí osoby na pozemku podrobeném dělení, přenesou se bezplatně na pozemek náhradný, jestliže s přenesením nemá být zapsána změna ani v osobě oprávněného, ani v rozsahu práva.

§ 71.

Konečné nálezy úřadů příslušných v tomto řízení a jimi schválené smíry mají právní účinnost soudních rozhodnutí a smírů, anebo, pokud by šlo o záležitosti náležející do působnosti politických (státně policejních) úřadů, účinnost rozhodnutí těchto úřadů a smírů před nimi uzavřených a jsou vykonatelné těmi úřady, které by byly k tomu příslušny mimo dílčí nebo upravovací řízení prováděné podle tohoto zákona.

§ 72.

(1) Všechna podání, protokoly, přílohy, právní listiny, prohlášení, spisy, nálezy, smíry, ověřování a osvědčení v řízení dílčím nebo upravovacím, pokud jich nebude použito jinak, jsou osvobozeny od kolkovného a bezprostředních poplatků.

(2) K řízení potřebné otisky katastrálních map budou vydávány za poloviční cenu.

§ 73.

Bližší předpisy k předešlým ustanovením o přípravě, vypracování a provedení dílčího nebo upravovacího plánu mimo scelování hospodářských pozemků, na př. o měřítku map a plánů, o zařízení prací zeměměřičských, o přípustných odchylkách v zaměřování a výpočtech, o postupu, který nutno dodržovati při zjišťování potřeby pro domácnost a hospodářství, jakož i při oceňování pozemků a podílných práv, o vyloučení jednotlivých pozemků za tím účelem, aby mohly být svého času prodány ke krytí nebo k snížení všeobecných výloh dělení, o tom, k čemu jest přihlížeti při projektování společných hospodářských zaří-

zení, o potřebných tiskopisech atd. budtež vydány cestou nařizovací.

C. Příprava, vypracování a provedení dílčího nebo upravovacího plánu při scelování hospodářských pozemků.

§ 74.

(1) Provádí-li se dělení společenských pozemků ve spojení se scelováním hospodářských pozemků, budiž za účelem zjištění poměrů, k nimž se má přihlížeti ve scelovacím plánu a při jeho provádění, a které se týkají společenských pozemků, postupováno podle ustanovení §§ 31 až 46, 54 a 63 tohoto zákona a dále podle ustanovení zákona v příloze A.

(2) V takových případech však nemá být při sestavení rejstříku podílných práv, předepsaném v § 43 tohoto zákona, prováděno ocenění společenských pozemků; ocenění to má podle § 81 zmíněného zákona tvořiti součást odhadního plánu, jenž má být vypracován pro scelovací obvod.

§ 75.

Má-li se provést úprava užívání neb správy společenských pozemků z důvodu scelování hospodářských pozemků, budiž při přípravě, vypracování a provedení upravovacího plánu postupováno podle ustanovení §§ 31 až 72 tohoto zákona týkajících se úpravy.

HLAVA IV.

Výlohy dílčí a upravovací.

§ 76.

V tomto řízení vzešlé výlohy na požitcích, cestovním a na úředních výdajích místního komisaře, jakož i státních úředníků v řízení spolupůsobících uhradí se ze státní pokladny.

§ 77.

Pokud se týče dalších výloh, platí o nich, provádí-li se dělení společenských pozemků nebo úprava užívání a správy těchto pozemků ve spojení se scelováním hospodářských pozemků, ustanovení §§ 109 až 120 zákona v příloze A s tím, že také částky za odškodnění uvedené v § 18, odst. 2 tohoto zákona dlužno počítati k částkám zmíněným v § 112, písm. b) dříve uvedeného zákona.

§ 78.

Provádí-li se dělení nebo úprava mimo scelování hospodářských pozemků, platí o výlohách, k nimž se nepřihlíží v § 76, ustanovení dalších §§ 79 až 87.

§ 79.

(1) Místnímu komisaři a těm, kdo podle § 32 mají s ním spolupůsobiti, buďtež pro práce konané podle zákona opatřeny, udržovány a vytápěny bezplatně potřebné místnosti vhodného umístění a rozsahu, jakož i ve stavu odpovídajícím účelu.

(2) Povinnost k tomu mají všichni přímí účastníci dělení nebo úpravy, kteří jsou také povinni bezplatně dodati technikům pro zeměměřičské práce potřebné dělníky, kolíky, výtyčky a jiné podobné nářadí, jež může býti snadno opatřeno.

(3) Kdyby nebylo náležitě a včas vyhověno těmto závazkům, jest místní komisař oprávněn obstarati chybějící věci a příslušné náklady zapraviti ze zálohy uvedené v § 81 na účet liknavých.

§ 80.

Tyto výlohy a částky:

a) odměny znalců uvedených v § 32, písm. c) a úředně použitých při přípravě, vyložení a provedení dílčího nebo upravovacího plánu a jejich výlohy za mapy a jiné kreslicí a psací potřeby, nutné k uvedeným pracím, a jiné odměny za výkony nebo věci, jichž bylo zapotřebí k uvedeným účelům ve všeobecném zájmu dělení nebo úpravy;

b) částky na peněžítá vyrovnání, které mají býti placeny jednotlivými přímými účastníky (§§ 13, 55, 64 a 65), včetně částek na odškodnění uvedená v § 18, odst. 2; konečně

c) výlohy zástupce okresního, pokud se týče zemského výboru, vyslaného podle § 33, buďtež zatím uhrzeny místním komisařem ze zálohy uvedené v § 81 podle splatnosti, náležitě zúčtovány a doloženy příslušnými doklady, a to výlohy uvedené pod písm. a) a c) z moci úřední a výlohy pod písm. b) na žádost povinných ku placení.

§ 81.

Záloha uvedená v předchozích ustanoveních bude přikázána místnímu komisaři ze zemských prostředků podle předvídané potřeby příslušného dělení nebo úpravy.

§ 82.

O konečném zaplacení nákladů, pokud se týče o povinnosti k náhradě částek podle §§ 79 a 80 zatím ze zálohy zaplacených, rozhoduje podle § 79 a dalších §§ 83 až 85 v první stolici místní komisař a v druhé a poslední zemská komise, ledaže by se měla otázka útrat podle § 85, odst. 2 rozhodnouti s hlavní

věcí, v kterémžto případě nastupuje i ohledně útrat pořad stolic předepsaný pro hlavní věc.

§ 83.

(1) Výlohy uvedené v § 80, písm. a) hradí přímí účastníci dělení nebo úpravy podle poměru cen, kterými se zúčastnili na dělení nebo úpravě.

(2) Toto ustanovení platí rovněž o náhradě požadované zemským výborem za přidělení techniků pro práce zeměměřičské.

§ 84.

(1) Částky uvedené v § 80, písm. b) připadnou k tíži těm, na jichž žádost a účet byly zálohou vyplaceny.

(2) Výlohy zmíněné v § 80, písm. c) nese obec nebo část obce, v jejímž zájmu se zúčastnil jednání zástupce okresního, pokud se týče zemského výboru.

§ 85.

(1) V předchozích ustanoveních neuvedené náklady, zvláště:

a) náklady nebo ztráty na zisku všešlé účastníkům jejich osobní účastí na jednáních nebo vysláním zmocněnců;

b) náklady na případné právní a odborné poradení jednotlivých účastníků;

c) náklady na pořízení opisů jednacích protokolů nebo jiných spisů a opisů plánů stranami vyžádaných;

d) náklady na jednání, která pro řádný chod dělení nebo úpravy nejsou potřebná a byla vyvolána pouze jednotlivými účastníky ve zvláštním jejich zájmu;

e) náklady na jednání, které byly způsobeny vinou účastníka, zvláště dostavením se teprve k pozdějšímu jednání nebo svévolnými požadavky nebo podobnými námitkami;

f) náklady na omezení, náklady a peněžítá odškodnění za společná nebo taková hospodářská zařízení, která jsou určena ku zvýšení použitelnosti jen určitých jednotlivých náhradních pozemků (§§ 14 a 49), buďtež uhrzeny pouze příslušnými účastníky, pokud se týče osobami je zavinišími, přímo, t. j. bez poskytnutí zálohy uvedené v § 81, při čemž ohledně nákladů a náhrad za společná hospodářská zařízení jest zemskému výboru vyhrazeno poskytovat v případech zvláště zřetele hodných zápůjčky nebo podpory ze zemských prostředků.

(2) Zda jde při určitém jednání o případ odstavce 1, písm. d) nebo e), a jak dalece jest

strana náklady zaviniví povinna svou vinou ostatním účastníkům způsobené výlohy na použití právních nebo odborných znaleů nahraditi, rozhodne se v příslušném jednání s hlavní věci.

§ 86.

Ti, kdož mají uhraditi podle předchozích předpisů výlohy zaplacené zatímě ze zálohy místního komisaře, jsou povinni tyto zálohy zaplatiti zemi v 30 dnech po doručení příslušného platebního rozkazu.

§ 87.

(1) Náklady na dělení nebo úpravu, pokud se týče splátky zemi na zálohy poskytnuté k tomu účelu, lze vymáhati politickou exekucí.

(2) Bližší předpisy k předchozím ustanovením o výlohách za dělení nebo úpravu, které se neprovádějí ve spojení se scelováním hospodářských pozemků, budou vydány cestou nařizovací.

HLAVA V.

Závěrečná ustanovení.

§ 88.

(1) Přestupky ustanovení upravovacího plánu nebo zvláštní listiny (recesu), pokud nezakládají trestný čin podle jiných zákonů, zvláště zákona lesního, buďtež trestány okresním úřadem podle tohoto zákona pokutou od 2 do 40 K anebo vězením od 6 hodin do 4 dnů.

(2) Opominutí povinné péče se strany toho, jenž má podle § 58, posledního odstavce dozířati na zachovávání lesního hospodářského plánu nebo lesního hospodářského programu a lesního řádu, trestá okresní úřad pokutou od 2 do 20 K.

(3) Tyto peněžité pokuty plynou do státní pokladny.

§ 89.

Zvláštní ustanovení o tom, zda má býti k účelnému provedení zavodňování neb odvodňování větších území nařizeno dělení společenských pozemků, vydána budou pro každý jednotlivý případ zvláštním zákonem.

§ 90.

Tento zákon provedou ministři zemědělství, vnitra, spravedlnosti a financí.

Příloha C,

obsahující podle čl. I, odst. 1 vládního nařízení ze dne 19. května 1939, č. 171 Sb. z r. 1940, o scelování hospodářských pozemků a o jiných úpravách pozemkové držby, upravené znění zákona ze dne 13. února 1884, č. 32 mor. z. z., o složení zemské komise pro záležitosti očišťování lesů od cizích pozemků a vyrovnání lesních hranic.

§ 1.

Jako zemská komise pro záležitosti očišťování lesů od cizích pozemků a vyrovnávání lesních hranic působí zemská komise složená podle §§ 20 a 21 zákona v příloze A a rozšířená o dalšího zástupce zemského úřadu, určeného z úředníků lesní služby dohlédací jakožto odborného poradce, při čemž se použije v těchto věcech též ustanovení §§ 22 a 23 uvedeného zákona.

§ 2.

Tento zákon provedou ministři zemědělství, vnitra, spravedlnosti a financí.